

Mohácsi Hírlap

Megjelenik kéthetente

Szerkesztőség: Mohács, II. Lajos u. 1. Tel.: (69) 322-674. Fax: (69) 311-733

Ára: 40 Ft

A KLOSE-Mobi Rt 1995-ben is stabil lábakon

Beszélgetés Hengl Lajos ügyvezető igazgatóval

Karácsony előtt – december 21-én – bensőséges ünnepség keretében ritka alkalomra került sor a mohácsi székgyárban – mai nevén a KLOSE Mohácsi Bútoripari Rt. gyárában. A törzsgárda-mozgalom és -jutalom utódjaként a német tulajdonos és a vállalat magyar vezetői ismét kezdeményezték a cégnél hosszú idő óta jól dolgozók elismerését.

Erre az ünnepségre került sor ezen a decemberi napon, amikor a gyár irodaépületének emeleti társalgójában Hengl Lajos nemrég kinevezett ügyvezető igazgató és Jörg Harders menedzserigazgató átadta a 25, illetve ennél több éve a cégnél és jogelődjeinél megszakítás nélkül dolgozóknak az okleveleket és a nagyértékű Zsolnay-vázákat. (25 éves munkaviszonyért 13-an, 26 évesért 5-en, 27 évesért 8-an, 28 évesért 3-an, 35 évesért 7-en, 36 évesért 3-an és 37 évesért 2-en vették át a kitüntetést.)

„Szükséges és érdemes megállni két műszak között időnként” – mondotta az ügyvezető igazgató köszöntőjében. Bizony meg kell állni néha-néha, és talán gyakrabban is lehetne foglalkozni a munkásokkal, a hűségességekkel, a megbízhatósággal. És bizony

vállalkozások ide, vállalkozások oda, azért a legnagyobb munkaadók még mindig ezek az üzemek, Mohácson pl. a

zepes mohácsi üzemet is végiglátogatni, amennyiben ők is fontosnak tartják.

A KLOSE Mobi Rt. dolgoz-

a KLOSE mohácsi gyárához? Milyen szakmai vezetési múlttal vállalta el ezt a feladatot?

– Ugyan műszaki alapkép-

MOFA vagy a KLOSE, és mások is, amelyeknek sikerült talpon maradni. MOFA-s cikkünk után – amely egy hasonló ünnepség apropójából született – most a KLOSE Mobi Rt. eredményeivel, kilátásaival foglalkozunk, s szándékunkban áll a többi nagyobb és kö-

ival való foglalkozás másik apropóját a már ugyan fél éve megtörtént vezetéváltás, az új ügyvezető igazgató kinevezése adta.

Hengl Lajossal irodájában beszélgettünk az ünnepség után.

– Honnan és hogyan került

zetségű vagyok, de semmi közöm nem volt a faiparhoz, gépészmérnöki képesítésem van. Egy marketing – menedzser kiegészítő diplomával én tulajdonképpen ennek a cégnek a menedzselésére vállalkoztam.

(folytatás a 2. oldalon)

A tartalomból:

- 3. oldal..... „Halas nap” a Hyatt-ben
- 4. oldal..... „Karcúsítás” a Selyemgyárban
- 5. oldal..... Hova vezet a próbaút?
- 6. oldal..... Tihanyi János életrajza
- 7. oldal..... Hemrich Károly fotográfus
- 9. oldal..... Riport a telefonközpontosokkal
- 11. oldal..... 56' államcsíny volt?
- 11. oldal..... Nagy Endre nekrológ

Újévi köszöntő

Kedves Mohácsiak!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Őszinte nagyrabecsüléssel köszöntöm Önöket az új év elején. Ilyenkor, az új esztendő kezdetén szokás számvetést készíteni az elmúlt évről, és megvizsgálni hatásait az elkövetkező évre.

Az elővigyázatos emberek terveket is szőnek, mérlegelve azt, mi várható, azt, ami általa befolyásolható, de azt is, ami tőle függetlenül történhet.

Az új év azonban mindenképpen új esélyt jelent, már első napjának megünneplése is a remény jegyében telik el. Reményekkel, ezért kérdőjelekkel. Hiszen az új év vágyakkal, fogadkozásokkal, elhatározásokkal indul, és ahogy közérzetünk barométere mozdul az idő sodrában, úgy fogynak optimizmusunk tartalékai, és növekednek félelmeink, kétségeink.

Mégis vissza kell pillantanunk, tudnunk kell a múltat vizsgálni, hogy jövőt tervezhessünk.

Városunk elmúlt évi fejlődése sem szégyelnlivő. Akkor sem, ha számos területen nem sikerült a terveket megvalósítani. Sikerült azonban a város működését megőrizni, a tervezett beruházásokat megindítani, a lakossági konfortigényeket előremozdítani. Tettük tehát azt, amire vállalkoztunk, tettük azt, amit tennünk kellett, bár tudom, hogy sokan vélekednek úgy: az a hiba, ami nem valósult meg.

Én mégis reménykedem. Reménykedem, mert hiszem, hogy az összefogással leszünk képesek a jövőt építeni. Tegnap, ma és holnap a civil szféra sok kis egyesületbe szerveződik és keresi a közös hangot, mely mindannyiunkat egy irányba vezet.

A közös hang fontos, mert hiánya értetlenséget szül. Az értetlenségből bizonytalanság, és abból bizalmatlanság születik.

Ilyen oknál fogva a társadalom mind nagyobb hányada vonul ki a közügyekből passzivitásával egyszerűen azért, mert nem hiszi, hogy közreműködésének értelme van, hogy együttműködésével jó, jobb születik.

(folytatás a 2. oldalon)

A mohácsi Vízügyi Rendészeti Őrs új parancsnoka, Szerencsés József százados

„Határozottan fellepek a gereblyézők ellen”

1994. november 16-tól a Dunai Vízügyi Rendészeti Kaptányaság vezetője Szerencsés József századost nevezte ki a mohácsi Vízügyi Rendészeti Őrs parancsnokává. A 30 éves fiatalember mohácsi születésű, iskoláit is itt végezte. (a Park Utcai Általános Iskolában, majd a dr. Marek József Szakközépiskolában). A középiskola elvégzése után 1 évig dolgozott a Révhajózási Vállalatnál, majd 1984. december 1-vel került a vízügyi rendészetbe. Itt a kishajóvezetői tanfolyam elvégzését követően a rendőrtiszthelyettes-iskolán szerzett képesítést, majd munka mellett levelező tagozaton elvégezte a Rendőrtiszt Főiskolát. Közben természetesen sorkatoná is volt a BM Határőrségnél, ahonnan végülis rövidített szolgálati idő után átkérte magát a rendőrség kötelékébe. Végigjárta a „szamárlétra” valamennyi fokozatát: járőrként kezdte, de volt ügyeletes, hajóvizsgáló, szolgálatot teljesített Bezdánban a jugoszláv-magyar közös határ-ellenőrzésnél, stb. A főiskola negyedik évének félévi vizsgái után nevezték ki a Paksi Vízügyi Rendészeti Rendőrség parancsnokává (1992. január 1.), ahol Mohácsra visszakerüléséig lát-

ta el feladatát.

1990-ben megnősült, felesége Bárász Ilona szintén mohácsi, a Széchenyi István Általános Iskolában tanított. 1993-ban született leánygyermekük.

Szerencsés József századdal az újév első napjaiban beszélgettünk irodájában:

– Miért lesz valaki vízügyi rendész? Szerencsés Józsefnek mi-

lyen korábbi kapcsolata – esetleg családi – volt a vízzel?

– Én 6-7 éves korom óta vagyok kapcsolatban a Dunával. Sokat jártam ki a vízre horgászni a nagyapámmal. Sok időt töltöttem a vízparton. Ahogy felcseperedtem, a haverókkal is sokszor mentünk le a Dunára fürödni, csatangolni, horgászni. Amikor a Révhajózási Vállalatnál dolgoztam,

volt egy életmentésem is két kollégámmal (1983-ban). Egy idős öngyilkosjelöltet mentettünk ki a vízből.

– Mennyiben tértek el a feladatok Pakson a mohácsiól, az ottani űrs- nagyságrendjét tekintve-kisebb volt a mohácsi-nál?

(folytatás a 2. oldalon)

A KLOSE Mobi Rt. biztos lábakon

(folytatás a címlapról)

A híres francia cég magyarországi leányvállalatától, a Peugeot Hungáriától kerültem Mohácsra. Ott az én feladatom a magyarországi márkakereskedői hálózat kézbevétele és részben a megszervezése volt. Ezt megelőzően 12 éven keresztül egy nagykereskedelmi cégnél voltam a műszaki termékekért felelős. Tehát, én műszaki végzettségem ellenére szinte kizárólag kereskedéssel foglalkoztam.

– Ön 1994. augusztus 1-től ügyvezető igazgatója a KLOSE Mobi Rt.-nek, hogy találtak önre, pályázat alapján?

– A Klose-nak van egy pécsi tanácsadó társasága (gazdálkodás, adó, személyzeti munka), ők kapták annak idején a feladatot, hogy ide ügyvezetőt keressenek, ők jelölték rám. Fontosnak tartom elmondani, hogy ebben a gyárban az elmúlt időszakban nem volt magyar ügyvezető (az érkezésemkor távozó Bruns úr műszaki igazgató volt). Ez azt jelenti, hogy az Rt elnöke, a többségi tulajdonos az ügyvezetői jogokat 1500 kilométernyi távolságból gyakorolta. Ma már a műszaki igazgatónk (főmérnök) is egy magyar faipari szakember: Molnár László. Úgy tűnik, hogy a vezetőváltással a tulajdonos is akceptálta azt a normálisnak mondható igényt, hogy magyarországi vegyesvállalatnál nem hátrányos, ha a vezetés magyar.

– Gondolja, hogy a vezetőváltásnak lesz olyan pozitív hatása, amely esetleg a termelési eredmények növekedésében is megmutatkozik?

– Nagyon remélem, hogy így lesz. Nem hiszem, hogy szorosan a személyemhez köthető, de az elmúlt hónapokban a termelési eredmények máris javultak. Azt gondolom, hogy a nyelvi nehézségek, s egy picit a gondolkodásbeli másság miatt, magyar emberekkel, a magyar viszonyokat és a magyar gondolatmenetet értő ember könnyebben tud szót érteni.

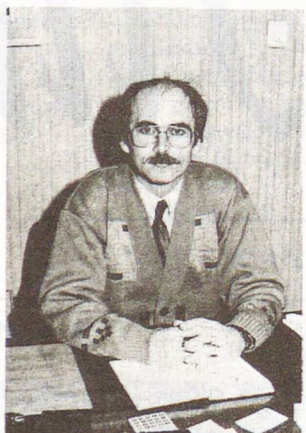
– Én is munkát és feyelmet követeltek, de könnyebben tudok kontaktusba kerülni a fizikai dolgozókkal és a vezetőikkel is.

– Kérem, tájékoztasson az alapvető foglalkoztatási adatokról, hogyan alakult az utóbbi években a gyár dolgozói létszáma?

– Csak közelítő adatokat tudok mondani. 1989-90-ben közel ezer ember dolgozott ennél a cégnél, amikor még a SZKIV leányvállalata volt a gyár. A privatizáció során bekövetkezett szervezeti átalakulás és termékváltás miatt ma a létszám 600 fő. Ez a 600 ember két műszakban dolgozik, s ameddig piaca van a termékeknek, ennek a létszámnak munkát akarunk és tudunk is adni. Ma ott tartunk – bár az

év vége speciális ilyen szempontból –, hogy nem tudunk annyit gyártani, amennyit el ne tudnánk adni.

– A béreket tekintve hol áll a KLOSE Mobi Rt.?

Hengl Lajos ügyvezető igazgató

– Sajnos, azt tudomásul kell vennünk, hogy nem hasonlíthatjuk össze magunkat ma még egy nyugat-európai ország bérszínvonalával. És nem azért, mert az itteni szakember kevésbé kvalifikált vagy kevésbé szorgalmas. Mi 30 ezer Ft körüli átlagbér-szinten mozgunk és teljesítményrendszerben (szalagrendszer) dolgozunk.

– Mekkora az éves termelési értéke a cégnek, és mennyit fordítottak fejlesztésre az utóbbi időben?

– Ennek a cégnek az idei termelési értéke néhány millióval lesz több, mint egy milliárd. 1995-re ennél 25 %-kal többet tartunk reálisnak, és ennyit is tervezünk. Ez azonban nem ad különösebb nyereségre lehetőséget, mert a piac nagyon árérzékeny.

A mi termelési volumenünket – ami naponta több mint 40 komplett garnitúrát és több mint 640 db székét jelent – a piac csak egy adott árszinten tudja eladni. Termékeink a belföldi piacon – a magas ár és minőség miatt – csak korlátozottan értékesíthetők. A termelési volumenünk 2/3 részét exportáljuk. Németország a legnagyobb piacunk, emellett még Svájc és Ausztria számít jelentősnek. És újból felvettük azt a fonatot, hogy megfelelő fizetési biztosítékok mellett nyitunk a volt szovjet illetve orosz piac felé.

– Mi az a termékkála, aminek gyártásával Önök piacképesek tudtak maradni?

– Kárpitos garnitúrában közel 30 féle összetett gyártunk. Idén kezdtük el, a nyár végén a bőrtérmekek gyártását, ez újnak számít. Van olyan, ami nagy szériában megy, és olyan is, amiből csak néhány készül naponta.

15-20 féle székfajtát gyártunk, hozzávaló asztalokat azonban nem készítünk. A többségi tulajdonosnak más területeken is van érdekeltsége, s gyárjai között egyfajta szakosodást alakított ki. Van aki asztalt, van aki szekrényt

gyárt. Aki tőlünk ebédlőgarnitúrát vásárol, annak az asztalát külföldről szerezük be.

– A jövő évben jelentkeznek-e új termékekkel, avagy folytatják azoknak a gyártását, amik most repertoáron vannak?

– Nagyon kedvezőek a visszajelzések a bőrgarnitúrák iránt az igényes vevők részéről, úgyhogy ezt mindenképpen folytatjuk, s emellett az előbbieken felsorolt termékeket gyártjuk folyamatosan, rugalmasan alkalmazkodva a piac igényeihez.

– Térjünk vissza a fejlesztésekre, ezek terén hogy áll a cég?

– Ez egy olyan technológia, amit csak egyféleképpen lehet jól csinálni: a munkavédelmi szempontoknak is megfelelő legkorszerűbb gépekkel. Ebben a gyárban vannak még nagyon régi gépek is, de amikor a szakmai befektető többségi tulajdonos szerzett, akkor a gépek egy részét kicserélték, és azóta is folyamatosan üzembe helyezzük új gépeket, amik számítógépezérlésű nagyteljesítményű berendezések.

A tevékenységünk másik sarkalatos pontja a megfelelő száraz alapanyag-ellátás. Ilyet a piacon megvenni nem lehet, ezért megfelelő szárító kapacitásra van szükség. Az 1994-es év fontos beruházása volt 2 új szárítókamra létesítése, ezzel meghosszabítottuk a szárazanyag-ellátást pár nappal. Egy hónapban közel 500 m³ fa-alapanyagot használunk fel, a megfelelő tartályok képzése nagy előrelépést igényel, és kémiailag finanszírozás kérdése, egy közép árfekvésű fa köbméterre 40 ezer Ft körül jár. És az általunk gyártott termékeknek elég rossz az anyagkihozatali lehetőség; 30-40 %-ból tudunk székét készíteni.

– Végezetül szeretném, ha elmondaná, hogy mit tart az Önök cége és a város, az önkormányzat kapcsolatáról. Az utóbbi években eléggé halovány volt az az együttműködés, ami a SZKIV időszakban azt mondhatjuk, hogy virágzott. Lát-e javítani valót ezen a kapcsolatban?

– Azt gondolom, hogy lehet előre lépni. Én nem mohácsiaként kerültem a céghez, de röviddel az ideérkezésem után meglátogattam a szomszéd cégeket, a jelentős munkaadókat, és természetesen az önkormányzatnál, a polgármesternél is jártam.

Azt gondolom, hogy egy ekkora városnál nem lehet közömbös egy ilyen nagyságú munkaadóval való kapcsolat, ám ez kölcsönös: Szerintem nem létezhetünk elszigetelten, ápolni kell a kapcsolatokat a város önkormányzatával, intézményeivel is. A magunk részéről mi törekedni fogunk erre.

Köveskúti Péter

Szerencsés József

új vízirendőr őrsparancsnok

(folytatás a címlapról)

– Pakson kisebb őrs volt, a feladatok gyakorlatilag ugyanazok voltak, mint itthon, azzal a különbséggel, hogy itt a nemzetközi hajóforgalom biztosításához hozzákapcsolódik a határ-forgalom ellenőrzésének ellátása is. Az ellátandó terület ott sokkal nagyobb volt, mint itt; az 1492 folyamkilométertől az 1565-ig terjedt (73 fkm). A mohácsi őrsnek most az 1433 fkm-től (országhatár) Bátáig terjed ki az ellenőrzési tevékenysége. Elvileg az 1492-ig, Érseksádnáig tartana a felügyeletünk, de közbeesik a Bajai KMB csoport, amely ellátja a közbeeső területen a szolgálatot.

– Most a téli időszakban mik a Mohácsi Vízirendészeti Rendőrőrs alapvető feladatai, ehhez milyenek a személyi-tárgyi feltételek?

– Elmondhatom, hogy most a tiszthelyettesképzőt befejezők visszaérkezésével állományunk teljes létszámában tudja ellátni feladatát. Úgy érzem, hogy a többségében mohácsiakból álló őrs személyi feltételei jók, tárgyi ellátottságunk – hajóparkunk is sokat javult, megfelelőnek mondható.

– Mik a vízirendészeti őrs feladatai ilyenkor télen?

– Ilyenkor a legfontosabb feladatunk a nemzetközi hajóforgalom zavartalan-ságának biztosítása. Ezen belül is az együttműködés az Európai Unió ENSZ-embargót ellenőrző nemzetközi csoportjával.

Számomra azonban emellett legalább olyan fontos, hogy a működési területünkön rend legyen.

– Kiterjed-e a mohácsi vízirendészeti működési területe a belső vizekre, holtágakra is, mint pl Bédá?

– Sokszor felvetődik ez a kérdés. Mi úgy kezeljük, hogy a folyó vize és a hoz-

zártartozó meghatározott terület egy bizonyos sávban (10 km) a két parton: ez a mi működési területünk. Egyébként ez a rendőrkapitányságokkal kötött megállapodás függvénye is.

A bédai vizek ellenőrzése természetesen a feladataink közé tartozik. Így volna ez még akkor is, ha az előírások szerinti sávon kívül esne a terület. Ezt az utóbbi időben elszaporodott szabálysértések is indokolták teszik.

– A téli időszakban csökkentett hajószámmal látják el a szolgálatot?

– Ez így van, ilyenkor hajóinkat Budapesten, illetve Baján átvizsgálják, elvégzik a szükséges javításokat rajtuk. Állományunkból azonban mindig szolgálatban van valaki az Európai Unió hajóin és ha szükséges, a mi hajóink közül is rendelkezésre áll, amelyik kell.

– Visszatérve az elszaporodott szabálysértésekre, bizonyára vannak információi a mohácsi és környékbeli horgász-halász ellenléteket tükröző esetekről, hálólopásokról, orvhalászatról, csónaklopásokról és elsüllyesztésekről. Mit tudnak és kívánnak tenni a jövőben ezek megszüntetése érdekében?

– Igazában még tájékozódnom kell az itteni helyzetről. Ilyen esetekről természetesen hallottam, de ez kevés. Konkrét feljelentésekre és bizonyítékokra van szükség. A paksi tapasztalataim alapján azonban elmondhatom, hogy 40-50 %-kal megnövekedett a horgász szabálysértések száma.

Határozottan kívánok fellépni például a „gereblyezés” ellen (tiltott horgászati módszer), amiről már itthon is sok információ áll a rendelkezésemre. Természetesen ugyanilyen határo-

zott „elbánásra” számíthatnak a másfajta szabálysértések elkövetői is.

Azonban a mi fő feladatunk mégiscsak a baleset-megelőzés, a vízbefulladás megakadályozása, a víziközelkedés ellenőrzése és biztosítása.

– 1994-ben hány vízbefulladás volt a működési területükön, és ebből hány történt Mohácson?

– 3 haláleset volt tavaly a területünkön, ebből egy – tragikus gyermekbaleset – Mohácson, a másik kettő Dunaszekcsőn történt.

– Sok indulatot váltott ki tavaly, főleg a horgászberkekben az új csónakfelszereltségi rendelet, várható-e könnyítés, netán teljes változtatás ebben?

– A vízbalesetek megelőzésében sokat számíthat a mentőmellények kötelezővé tétele. Nincs tudomásom a rendelet – amelyet nem mi hoztunk! – megváltoztatásáról vagy megszüntetéséről.

– Új őrsparancsnokként mit kíván másként tenni elbárállásához, milyen elképzelésekkel vág bele a régi-új szolgálati helyén a munkába?

– Az első napoktól kezdve igyekeztem kézbe venni az ügyeket. Korábban is elég gyakran jártam haza ahhoz, hogy elegendő információm legyen. Vannak dolgok, amiket nem lehet máról holnapra elvégezni.

Tudom, hogy egy új parancsnok belépése milyen megterhelést ró a személyi állományra. Meg kell felelniük az én elvárásomnak, követelményrendszeremnek.

Keményen a jogszabályok betartása mellett fogok kiállni, a munkában magasak a követelményeim, emellett humanitárius segítségadási esetekben számíthatnak rám a beosztottaim.

Köveskúti Péter

Újévi köszöntő

(folytatás a címlapról)

Reményünk van tehát a tisztaság párbeszédre, ezért bízom abban, hogy lehetőségünk is lesz az új, Önök által választott képviselőkkel a közös jövőnk sikeres megvalósítására. Mindent azért, hogy ezután a következő évekre mondhatjuk: boldog is!

Az új év feladatai, most a választások után nagyobbak, mint általában, hiszen nem csak az év, de az Önök képviselői is újak, sok tervvel, jószándékkal, munkakedvvel.

Az elmúlt évek előkészítő munkái lehetővé teszik, hogy városunk fejlődését a következő időszakban biztosíthassuk. Beruházási célú terveink: önkormányzati szociális lakások építése, úthálózati rekonstrukció, közműhálózatok bővítése, szennyvíztisztító létesítése, közforgalmú kikötő beindítása.

Gazdálkodásunkat segítheti - vagyónállományunk ismeretében - a városi portfóliók hasznosítása, városfejlesztéssel foglalkozó iroda létrehozása.

A valóságos munkanélküliség számottevő csökkenéséig - amit csak termelőtőke telepítése oldhat meg - kiemelt figyelmet kell fordítanunk a szociális ellátásra, az elmúlt évekhez hasonlóan, átalakított pénzügyi szerkezettel.

A megalakuló Kisebbségi Önkormányzatok működése jó esélyt ad a jövőben arra, hogy a nemzetiségi kérdéseket hatékonyan intézzük.

Arra a történelmi léptékváltásra, hogy mit hoz a jövő, együtt szeretnénk megadni a választ ebben az új évben.

Biztos vagyok abban, hogy városunk társadalmi nem csak reményt kapott, de lehetőséget is a tovább-

lépésre, hiszen a körülmények szorításában kell megmutatnunk a bennünk rejlő erkölcsi erőt.

Kérdőjelek azonban mégis maradnak!

Mi lesz a határon túli szomszédaink jövője, mit tesz a világ politikai hatalma miattunk is, tudunk-e felszínen maradni?

Itt sorakoznak tehát a kérdőjelek, melyeket szeretnénk kiegyenesíteni.

Hogy vágyaink ne fussanak zátonyra, ezért nekünk kell megküzdenünk.

A kérdőjelek és az üres szócseppek helyett egyforma akarással kell mérnünk a gyorsan múló időt, még ma elvetve azt, amit holnap aratni akarunk.

Ezekkel a tervekkel szívből kívánom, hogy városunk minden lakójára köszöntőn békés, boldog, sikeres új esztendő!

Kuti István polgármester

A KLOSE Mohácsi Bútoripari Rt.

kitüntett dolgozói

25 éve dolgozók:

Auth Antalné, Babracsán Katalin, Domokos János, Hárlich Antal, Horváth Józsefné, Koleszár György, Párcsetich Alajosné, Puskás József, Tamás Józsefné, Tavaszai Árpád, Torma Lászlóné, Wolf Mátyásné, Zöldág Marietta

26 éve dolgozók:

Lusztig Albertné, Pfeil Imréné, Podina Györgyné, Schweier Józsefné, Szabó Józsefné

27 éve dolgozók:

Bach Istvánné, Batez Ferencné, Énekes Józsefné, Pfeil Imre, Policsek Ferencné, Spengler

György, Spohn Ádámné, Torma László

28 éve dolgozók:

Harkai Józsefné, Kosztolányi József, Oswald István

35 éve dolgozók:

Bitter Ferenc, Emmert László, Macko Magdolna, Schmidt Károly, Simon Dezső, Szendrő Csabáné, Szűcs István

36 éve dolgozók:

Féth József, Magyarosi Sándor, Wigand István

Rendőrségi hírek

Az ünnepek alatt sem pihentek a bűnözők

A szeretet ünnepére fittyet hányva, önmagukat ajándékozták meg térségünkben a betörők. Elsődlegesen műszaki cikkeket loptak, de nem vetették meg a kezük ügyébe került pénzt sem. Ezért mindenkit kér a rendőrség az 1995-ös esztendőben is, hogy védje, óvja értékeit. Védje autóját, nyaralóját, lakását, mert sokan csak az alkalomra várnak, hogy elvegyék, elvigyék más tulajdonát.

Mohács

- ismételt betörtek a Pool King billiárdszalomba, ahonnan készpénzt, cigarettát vittek el 16.000 Ft értékben,
- a Sokackörbe az ablakon át mászott be a tolvaj, és vitt mindent: a mikrohullámú sütőtől a muskicenterig. Szerencsére a tolvajt elkapták, akiről kiderült, hogy 12 rendbeli lopás terheli,
- a Névtelen utcában lévő szervizműhely parkolójában egy Renault 25-ös gépkocsiból rádiómagnót és műszaki cikkeket vittek el 100.000 Ft értékben,
- a Pannon Volán szőlőhegyi raktárából fűnyírót, sövénynyírót, gázpalackot, szerszámokat vittek el 60.000 Ft értékben,
- a Pigall Kávéház játékautomatáját feltörve 80.000 Ft értékben 20 Ft-tosokat vittek el ismeretlen betörők.

Dunaszekcső

- a falu határából 30.000 Ft értékű diófát tulajdonítottak el, Lippó
- az óvodából színesétvét, videomagnót, fénymásolót vittek el 150.000 Ft értékben ismeretlen tettesek,

Szederkény

- ugyancsak az óvodából és a két ünnep között műszaki cikkeket loptak. Szerencsére a három fiatalok tolvajt elfogták

Boly

- december 28-án a római katolikus templomból a perselyeket felfeszítve 30.000 Ft-t, valamint mikrofont és faliórát vittek el ismeretlen tettesek

Véménd

- az italboltból egy komplett játékautomatát vitt el a tolvaj. A tettest elfogták és a 100.000 Ft értékű játékautomata is megkerült.

SYGno

Tűzoltósági hírek

December 12-én a pécsi vasúti átjáróban egy kamion motorere kigyulladt az elektromos vezetékek meghibásodása miatt. 14-én a Perényi-tömbhöz riasztották a tűzoltókat, a bejelentés szerint egy személygépkocsi égett, az esetben vaklármának bizonyult.

A Geresdlak és Maráza közötti útszakaszon 3 fő sérült meg, az egyik gépkocsi vezetője, a bosnyák állampolgárságú személy beszorult a kocsiába, őt a tűzoltók mentették ki.

17-én Dunaszekcsőre történt vaklármás riasztás.

22-én Mohácson a Virág utca egyik magánlakásában a kazánházban tárolt papír kigyulladás miatt keletkezett tűz.

25-én Kölkeden este egy kazánkérmény tetején lévő gólyafészek kapott lángra.

30-án Dunaszekcsőn éjjel után ismét egy vaklármás riasztás történt.

31-én Mohácson is több vaklármás bejelentés történt.

19 órakor a Liszt F. utcai ABC mögötti szeméttároló konténer égett.

Január 1-én az esős időjárás következtében egy pincébe vízszivattyúzáshoz kérték a tűzoltók segítségét.

3-án este 21 óra tájban a Liszt F. utcai konténerben tárolt papír égett, valaki ismét meggyújtotta.

SzÉ.

Anyakönyvi hírek

Születtek: Pávkovics Dóra (Mohács), Schaáb Fanni (Mohács), Bayer Roxána Csilla (Mohács), Deigner Dominika (Dunafalva), Walter Evelyn (Mohács), Kiss Henrietta Szilvia (Maráza), Weber Henrik (Mohács), Bakos Róbert (Kölked), Horváth Dániel (Mohács), Horváth Szilveszter (Nagynyárád), Gligorovics Norbert (Mohács), Kővári Róbert (Versend), Szabó Bertalan (Töttös), Erb Franciska (Nagynyárád), Apró Brigitta (Mohács), Bubreg Fanni (Mohács), Tóth Dániel (Mohács), Takács József (Kölked), Márkus László (Mohács), Stefán Levente (Babarc), Bajai Bettina (Mohács), Szűcs Péter (Széchenyi)

Meghaltak: Mátrai Vince (Mohács), Jutasi István (Hidas), Blandl Ádámné Schnell Anna (Szajk), Nagy Péter (Mohács), Vogl Bálint (Hímesháza), Nagy Endre (Mohács), Kovács Sándor (Mohács), Kis Gyula (Kölked), Lappó Rezső (Dunafalva), Horváth Gyuláné Bernáth Margit (Mohács), Petrovics Miklós (Mohács), Gólics Mátyás (Mohács), Kalenics János (Mohács), Rettiger Andrásné Zoárd Julianna (Mohács), Maier János (Kölked), Sepső András (Belvárdgyula), Wingenfeld József (Mohács), Timár Péterné Sipter Mária (Mohács), Gungl Boldizsárné Kerner Magdolna (Palotabozsok)

Házasságot kötöttek: Molnár József és Gasparovich Terézia, Molnár Attila és Mózes Judit

Az 1994. évi összesített anyakönyvi adatok

Mohács városban és térségében (a mohácsi Polgármesteri Hivatal által nyilvántartott körzet) 1994. évben történt születések, halálozások és házasságkötések száma:

Születés: 480

Házasságkötés: 117

Halálozás: 524

A képen balról jobbra Eduard Paal és Rudolf Lang

Két EMBER Németországból

Rudolf Lang és Eduard Paal immár hatodik alkalommal járt Mohácson 1993. ősz óta. Kulturális és egyházi kapcsolataik révén szereztek tudomást arról, hogy a volt Jugoszlávia területéről mennyi menekült talált hajlékra városunkban és arról is, hogy többségük rendkívül nehéz körülmények között él. Ekkor a két „öregfiú” – egyikük néhány évvel hatvanon innen, másikuk néhány évvel hatvanon túl – egy templomi mise keretében tájékoztatták a 3800 lakosú Altenstadt falu lakóit ezekről a nehézségekről, és gyűjtést szerveztek. Ezt a tevékenységet kiterjesztették a két „társ-közsegre” is – melyek összalakossága nem éri el az ezer főt

– de mindezek ellenére is rendkívül sok pénzdórmány, élelmiszer-csomag, ruhanemű gyűlt össze, melyet az elmúlt két évben a menekültek számára Mohácsra és Nagyatádra szállítottak.

Mindketten nagycsaládos emberek, s arra a kérdésre, mit szolt e rendkívül sok munkát, időt és pénzt igénybe vevő tevékenységhez a család, Rudolf Lang úr azt válaszolta: kétszáz százalékosan támogatnak bennünket, hiszen elmondásunk alapján pontosan ismerik a mohácsi gondokat, problémákat, s azt is, hogy ebben a városban rendkívül korrekt módon, nagy empátiával, jól szervezeten foglalkoznak a menekültek ügyével. Amikor karita-

tív tevékenységükről otthon beszámoltak, a teljes önkormányzati testület felajánlotta tiszteletdíját e célra, s az egyik kis faluból, melynek összalakossága nem éri el a 600 főt, – százhusz élelmiszer-csomag – ajándékot hoztak, melyek karácsony előtt kerültek kiosztásra Mohácson. Mindketten reménykednek a háború mielőbbi befejezésében – de ígrik, amíg szükség van támogatásukra, rájuk lehet számítani. Bízunk abban, hogy a kialakult jó viszony alapján Altenstadt és Mohács kapcsolata tovább erősödik – melyből mindkét településnek csak előnye származik.

L.

Mohácsi „Halas nap” a budapesti Atrium Hyatt-ben

Nagy Tibor, Nagy Attila, Erdi Csaba és Léplöd Zoltán

A hagyományokhoz híven a budapesti Atrium Hyatt Szálloda a karácsonyt megelőző vasárnapon a Mohácsi Halászcserda személyzetével rendezte meg a „Sunday Brunch” programját. A méltán világhírű Lukács István háromszoros Oscar-díjas mesterszakács védnöksége mellett Léplöd Zoltán mesterszakács és Nagy Attila szakács az alábbi menüt kínálta:

Mohácsi vegyes halászlé házi metélttel „Kecsege álmodozása” Süllőszalagok

bortésztában Kemencében sült töltött fogas Tejfölös angolna Harcsapaprikás Csukapörkölt Mohácsi vegyes rétes Mákos-mézes guba Tejes pite

A tavalyi sikerre emlékeztetve nem érte váratlanul a szervezőket, hogy kicsinek bizonyult a 260 személyes Hyatt Terasz - a később érkező vendégeket a patinás „Old Timer” teremben fogadták. A fantasztikus

milió, a Sánta Ferenc és zenekara biztosította, élményt jelentő muzsika, a szemet és testet gyönyörködtető ételek varázslatos hangulatot adtak ezen a vasárnapon a résztvevőknek, akik között neves színészeket, televíziós és rádiós személyiségeket, közéleti embereket ismerhettünk fel - és a házigazda Nagy Tibor természetesen külön tisztelettel köszöntötte mohácsi törzsvendégeit, akik felutaztak Budapestre erre a programra. Nagy siker volt - gratulálunk!

» Sítábor Erdélyben Aranyosgyéres

Városunk és a romániai partnerváros együttműködésének eredményeként 1995. január 14-20. között a Belvárosi Általános Iskola 30 fős gyermekcsoportja vesz részt 10 fő tanár, szülő kíséretében a Kisbányán megrendezésre kerülő sítáborban. A programot a Polgármesteri Hivatal felhívása alapján az IBUSZ Mohácsi Irodája szervezi. A résztvevők látogatást tesznek Aranyosgyéresen, Kolozsváron és a Tordai hasadéknál is.

» Jótékonyági bál

A Mohácsi Vállalkozók Egyesülete 1995. február 11-én jótékonyági bált rendez a Városháza Dísztermében. A bevételt a romániai partnerváros, Aranyosgyéres 40 fős gyermekcsoportja magyarországi üdülésére ajánlják fel. Információ: Művelődési központ tel.: 311-828

» Új autóbuszok a mohácsi Pannon Volán Rt-nél

Az új évben az utazóközönség kellemesebb körülmények közötti utazását két új autóbusz üzembehelyezése biztosítja. Zsivkovics György úr, a Volán Rt. mohácsi személyforgalmi osztályának vezetőjétől kapott tájékoztatás szerint az IKARUS 415-ös autóbusz járatok a Mohács - Pécs és a Mohács - Pécs - Kecskemét útvonalon közlekednek.

» Az év első jazz-estje

Folytatódnak a Sétány Sörözőben a Mohácsi Jazz Quintett közreműködésével szervezett zenés estek.

Január 26-án 20 órától találkozhatnak a műfaj kedvelői a Tornai Ferenc (szaxofon), Nádasi László (szólógitár), Hoffmann Endre (dobok), Timbach György (basszusgitár), Vörös József (zongora) összetételű együttesel.

Asztalfoglalás az üzletvezetőnél előre javasolt!

» Hol vagytok ti régi játszótársak? avagy régi vers- és prózamondók kerestetnek

Lapunkban is beszámoltunk arról az egyfajta nosztalgikus kezdeményezésről, ami Pest Zsuzsanna decemberi önálló estjét jelentette.

Az előadó a könyvtár vezetésének egyetértésével kéri most, hogy jelentkezzenek azok az egykori előadók (vers- és prózamondók, színjátékosok), akik vállalkoznának rövid bemutatkozásra és esetleg beszélgetésre. Jelentkezni lehet a Mohácsi Jenő Városi Könyvtárban illetve Pest Zsuzsánál, az ÁFÉSZ-ben.

Az 1995. január 23-i testületi ülés napirendje

– Bizottságok megalakítása

– Helyi autóbusz-közlekedés díjáról rendeltetvezet

– Kórház orvosigazgatójának kinevezése

– 1995. évi képviselőtestületi munkaterv

– A szennyvíztisztító-telep kivitelezési és hitelszerződése

– Református egyház kérelme

– Élelmészeti és nyersanyag normákról rendeltetvezet

– Személtelép bérbeadása

„Karcúsítás” a Selyemgyárban

– Még, hogy nem kell az igazgató?
Hát, ki csinált aranybányát ebből a kócerájából?

Agócs Béla karikatúrája

Képviselőtestületi határozatok

1/1994. (XII.19.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselőtestülete Kuti István polgármester bérét 1994. december 12-től 107.640 Ft-ban állapítja meg.

2/1994. (XII.19.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselőtestülete a „Mohács város szennyvíztisztító telepének megvalósítása” cím előterjesztés megtárgyalását munkaközi értekezleten folytatja, döntését pedig egy rendkívüli képviselőtestületi ülésen hozza majd meg.

3/1994. (XII.19.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselőtestülete a helyi menetrend szerinti tömegközlekedés ármegállapítására vonatkozó javaslatot elfogadja azzal a megkötéssel, hogy a PANNON VOLÁN Rt. által igényelt támogatás mértékének a vizsgálata után a támogatás összege a helyi menetrend szerinti autóbussz közlekedés egyes díjairól szóló rendelettervezetbe kerül beépítésre.

4/1994. (XII.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselőtestülete megerősíti a korábbi képviselőtestület azon határozatát, hogy az 1994-es évben elnyert állami céltámogatás igénybevételével 1994. évben megkezdji és a későbbi években folyamatosan megépíti a város szennyvíztisztító telepét.

5/1994. (XII.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselőtestülete a szennyvíztisztító telep megépítéséhez szükséges önrész fedezéséhez 201 millió forint hitelt vesz fel.

6/1994. (XII.22.) Kh. számú határozat:

Mohács Város Képviselőtestülete utasítja a polgármestert, hogy az 1995. január 16-i testületi ülésre a kivitelezési valamint a hitelszerződés-tervezeteket terjessze a testület elé jóváhagyásra.

Engert Ferenc előléptetése

Január elején Engert Ferenc századost, a Polgári Védelem mohácsi parancsnokát ömaggá léptették elő.
Gratulálunk!

Megalakultak a kisebbségi önkormányzatok Mohácson

Január 3-án délután a Városháza dísztermében ünnepélyes keretek között a mohácsi Választási Bizottság átadta a kisebbségi önkormányzati képviselők megbízóleveleit.

A választás eredményét Katona József, a Választási Bizottság elnöke ismertette. Eszerint városunkban 3 nemzeti illetve etnikai kisebbség alakíthat önkormányzatot 5-5 fővel. A személyek a következők: Kovács István, Hegedűs Csilla, Androvics Ilona, Sallainé Balogh Mária, Horváth Zoltánné (cigány), Darazsac István, Kunovszki János, Lovák Antal Pál, Kovács Béláné, Udvarácz Mátysné (horvát-sokac), Kolbach Ferenc, Wirth György, Mausz Mihály, Jörg Judit, Spannenberger József (német).

A kisebbségi képviselőket köszöntötte a Választási Bizottság titkára, Darabos László és tagja, dr. Legányi Jenő is, utóbbi három nyelven – nagy tapsot aratva – kívánt boldog új évet.

Az eskütételt és a megbízólevelek átadását követően Kuti István is köszöntötte röviden a kisebbségi önkormányzatokat, majd dr. Olt György jegyző tett ügyrendi javaslatokat, melyek az alakuló ülés legfontosabb feladataira vonatkoztak.

A kisebbségi önkormányzatok ezután megalakultak s megválasztották elnökeiket, illetve a helyetteseket, és eldöntötték, hogy mikor tartják első igazán érdemi üléstüket, amikor az éves munkatervüket és szervezeti és működési szabályzatukat vitatják meg és fogadják el.

A cigány kisebbségi önkormányzat elnökének Kovács Istvánt, helyettesének Sallainé Balogh Máriát választotta.

A horvát-sokac nemzetiség önkormányzata elnökéül Lovák Antal Pált, helyettesének Udvarácz Mátysné választotta.

A német nemzetiség önkormányzat elnöke Kolbach Ferenc lett, ők egyelőre helyettes nem választottak.

Következő ülését január 19-én tartja a német, és 17-én a horvát kisebbségi önkormányzat, a cigány kisebbség nem tűzte ki következő ülésének időpontját.

KP

A szó elszáll, a képviselő megmarad?

A fenti címmel sorozatot indítunk azal a nem titkolt szándékkal, hogy nyomkövethessük választott és listás képviselőink munkáját. Emlékeztetni kívánjuk őket választási ígéreteikre, megkérdezzük véleményüket a testület döntéseiről, a város előtt tornyosuló feladatokról, választóközrétük, avagy pártjuk elvárásairól, és nem utolsósorban az embert, a képviselőt kérdezzük arról, hogy miért vállalta a köz szolgálatát, miért vállalja a közismertséggel gyakran együtt járó arculcsapást, miért szavazott igennel vagy nemmel egy-egy fontos kérdésben, és mit szeretne elérni, megvalósulni látni képviselőisége idején.

Sorozatunk első vendége Lajdi Antalné, akit több szempont miatt is elsőként kértem nyilatkozatra: mert előző időszakban ő volt az egyetlen hölgy a képviselőtestületben, mert vállalta a megmérettetést, s mint kiderült, tevékenységével kivívta választóinak a bizalmát, és újra képviselőnek választották, mert még mindig egyedül képviseli a gyengébb nemet a testületben.

– A testületi ülések közvetítéseiben úgy tűnt, hogy az elmúlt négy évben súlyos pofonokat kapott. Ön mégis indult az önkormányzati választásokon. Miért?

– Valóban több pofont kaptam, mint elismerő szavakat. Volt olyan képviselőtársam, több is, aki az én értékrendemen alapuló másságot nem volt képes tolerálni, s emiatt sok támadásban volt részem. Hogy nem adtam fel, és újra itt vagyok, annak egyszerű oka van: szociális beállítottságú ember vagyok. Keresztény értékrendem nem bigottság, mindig azt teszem, amit kötelességemnek érzek és azt, amire képes is vagyok. Azért indultam újra az önkormányzati választásokon, mert éreztem lakóközözetem bizalmát, mert erőt éreztem önmagamban a vállalt feladatok

megoldására.

– Korábban az MDF támogatásával, most a KDNP színeiben indult a választáson. A pártédeket vagy az emberi értékeket tartja fontosabbnak a testületi, a képviselői munkában?

– Feltétlenül az emberi kvalitásokat tartom elsődlegesnek. Pártdíktátumok helyett megfontolt döntések kellene, és erre csak a város érdekeinek elkötelezett emberek képesek. A KDNP tagja azért lettem, mert itt találtam meg azt a szociális érzékenységet, ami rám is jellemző. Ezért nem is titkolom, szívesen dolgoznék a testület szociális bizottságában.

– Ön tagja volt a leköszöntött képviselőtestületnek is. Összetételénél fogva eredményesebb munkát vár-e az új testülettől, mint a korábbitól?

– Jó, hogy megmaradt a folyamatos, hogy a régi polgármester igazgatja továbbra is az ügyeket. Fontos, hogy a régi képviselők kamatoztathatják az elmúlt négy évben szerzett tapasztalataikat. Hogy eredményesebben dolgozhatunk-e, az elsődlegesen a gazdasági helyzettől függ majd. Én jónak, döntésképesnek tartom az új testületet.

– Már az első ülésen tapasztalni lehetett az új és az újráválasztott képviselők között némi súrlódási felületet. Véleménye szerint miért van ez, és szükséges-e mesterségesen feszültséget gerjeszteni a testületben?

– Nekem fel sem tűnt, hogy ilyen lett volna az első ülésen. Talán azért, mert négy év alatt megszoktam egyesek kioktató stílusát, de ezt valóban mellőzni kellene az ülésekről.

– Mint képviselő, mit tart a közeljövő legfontosabb feladatának, és abban milyen álláspontot képviselne?

– Fontosnak tartanám, hogy új adó-nemmel ne sújtsuk a lakosságot. Ameny-

nyben tárgyalnánk új adónemek kivételéről, a lakóházak négyzetméter utáni egyenes kivételét ellenoznám. Javaslom, hogy vegyük figyelembe a ház állagát és a lakók szociális helyzetét, hiszen nagyon sok idős, kispénzű ember él egyedül le-robbant nagyméretű házban, aki (akik) nemhogy adót, hanem megélhetésük egyéb költségeit sem tudják fizetni.

Személy szerint nagyon fontosnak tartom – a városnak is kiemelten kellene kezelnie – a csak Mohácsra jellemző sokac „zádruga” rendszer felzárkóztatását. A ma még tanyasi szintű zsákutcákban lakóknak városi emberhez méltó körülményeket kellene biztosítani. Az infrastruktúra megteremtésével (gáz, út, járda) gazdagodna Mohács történelmi városrésze, és az ide látogatók a kulturált zeglúgos közökkel az ország egyik sajátos építészetét, kultúráját ismerhetnék meg.

– A közök kiépítése, felzárkóztatása sok pénzbe kerülne. A város költségvetéséből honnan csoportosítana át pénzt erre a célra?

– Valóban szűkös a város költségvetése, pénzt elsődlegesen pályázatok útján kellene szerezni. Tudomásom szerint a Műemlékvédelmi Hivatal az értékek megmentésére folyamatosan ír ki pályázatokat. Miért ne lehetne e sajátos sokac közökre pénzt szerezni?

– Milyen érzés ennyi férfi között egyedül képviselni a gyengébb nemet?

– Nem a gyengébb nemet, hanem a választóimat képviselem. Hogy egyedül vagyok nő, az nem zavar. Örülök, hogy megkülönböztetés helyett kemény csatákban ütköztem eddig is véleményemet. Ezután sem kívánok mást tenni. Sőt, hogy nyugdíjas lettem, a vállalt feladataimnak is következetesebben és keményebben szeretnék megfelelni.

Szűcs György

Megújult helyén a PROPHYL KFT - állatgyógyaszterára

Az új esztendő első házában igazán szép és nagy jelentőségű létesítménnyel gazdagodott városunk.

A főutcán a járókelők figyelmét már felkeltette a Dózsa Gy. u. 18. sz. alatti ház átalakítása. A PROPHYL KFT tulajdonában lévő állatgyógyaszterára erre az új helyre költözött a II. Lajos utcából. Az új patika generálkivitelezője a mohácsi PALLÉR KFT volt, az izlésszerű környezet kialakítása Soós Klára belsőépítész munkájának köszönhető. A berendezéseket, a polcrendszert, az eladópuhtot, az

asztalokat, foteleket a nagy-peterdi T-CORPUS KFT készítette.

Az árukínálatban a kb. 2000 féle termék között állatgyógyászati készítmények, oltóanyagok, fertőtlenítő- és irtószerrek, takarmánykiegészítők, állattenyésztési- és állategészségügyi segéd-eszközök találhatóak. Az árakra kedvezően hat, hogy a hazai termékeket közvetlenül a termelő vállalatoktól szerzik be.

dr. Benyeda János ügyvezető igazgató tájékoztatása szerint a KFT feladatkörébe tartozik a laboratóri-

umi diagnosztika, az oltóanyag-termelés és az oltóanyag-termeléssel kapcsolatos kutatásfejlesztés is. Terveik között szerepel a további bővítés az épület udvarrészebe, ahol egy európai szintű komplex diagnosztikai és fejlesztő laboratórium kerül kialakításra. Az új állatgyógyaszterára egyik különtermében lehetőség van a legújabb szakirodalom, szakfolyóiratok átolvasására is, a különféle szakmai információk beszerzése is biztosított a jövőben.

Szű.

Nincs még alpolgármestere Mohácsnak.

Információink szerint még a január 14-i képviselőtestületi ülésen sem választják meg Mohács alpolgármesterét(eit). Az eddigi tárgyalások a pártok, illetve frakciók és Kuti István polgármester között nem vezettek eredményre. Akiket a polgármester szeretne, a többség nem akarja megszavazni. Akiket a liberálisok, illetve

a szocialisták javasolnak, azokat viszont a polgármester nem akarja elfogadni. Ráadásul a KDNP-MDF frakció azt szeretné, ha a polgármester mellett az egyik alpolgármestert is ők adnák.

Kíváncsian várjuk a fejleményeket.

Mohácsi Farostlemezygár Rt

➤ álmenyezet készítéséhez

➤ tetőszigeteléshez

➤ faburkoláshoz

➤ bútorok készítéséhez

➤ kárpitos munkához

➤ épületasztalos munkához

Értékesítés kicsiben és nagyban

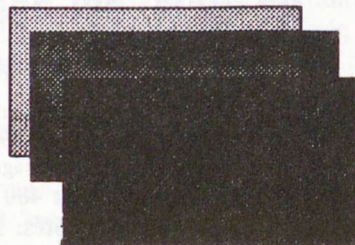
Mintaboltból – raktárról

7700 Mohács

Budapesti út.

☎ (69) 311-922

MOFA

Mohács és térsége (5.sz. országgyűlési választókerület)

Megválasztott polgármesterek

Település- Apátvarasd:	Polgármester Bodorkás István
Babarc:	Pécsi Sándor
Bár:	Nagy Mihályné
Belvárdgyula:	Németh Jenő
Bezedek:	Szöke Józsefné
Borjád:	Markovics Ernő
Bóly:	Hárs József
Dunafalva:	Elmer István
Dunaszekcső:	Hegedűs György
Erdőmárok:	dr. Buzási Ernő
Erdőmecske:	Keller János
Erzsébet:	dr. Varga-Pál József
Fazekasboda:	Csányi Jánosné
Feked:	Tillmann József
Geresdlak:	Kiss György
Görcsönydoboka:	Troszt József
Hásságy:	Wilhelm Fülöp
Hidas:	Vajda Péterné
Hímesháza:	Hübner György
Homorúd:	Görcs Péter
Ivándárda:	Moór János
Kátoly:	Hosszú István
Kékesd:	Soós Endre
Kisbudmér:	Novacek János
Kisnyárad:	Godina György
Kölked:	Muskát Zoltán
Lányocsók:	Hadra József
Lippó:	Lovas Miklós
Liptód:	Kriegshauser Jánosné
Lovászhetény:	Áman András
Majs:	dr. Herger László
Maráza:	Schenk János
Martonfa:	Mészáros Sándor
Máriakémed:	Rott Ferenc
Mecseknyásd:	Bischof Ádám
Mohács:	Kuti István
Monyoród:	Ember József
Nagybudmér:	Fitt József
Nagynyárad:	dr. Hargitai János
Nagypall:	Nidlingné Grátz Erika
Olasz:	Schaffer József
Óbánya:	Dani Ferenc
Ófalu:	Kófiás Endre
Palotabozsok:	Schütz József
Pécsvárad:	Kakas Sándor
Pócsa:	Nickl Antal
Sárok:	Walter József
Sátorhely:	Jónás Ferenc
Somberek:	Dombai Gyula
Szajk:	Sajnovics Mihály
Szebeny:	Varga Ferenc
Szederkény:	Hoffmann Tibor
Szellő:	Tóth Sándor
Székelyszabar:	Szgyártó József
Szűr:	Kropp Károly
Töttös:	Wéber József
Udvar:	Fischer Antalné
Versend:	Körtési Károly
Véménd:	Trábert András
Zengővárkony:	Ördög Béla

A parlamenti szünet és az ünnepek szusszanásnyi időt biztosítottak országgyűlési képviselőinknek. Kihaszánálva a lehetőséget mindkettőjüket telefonvgre kaptam, hiszen az elmúlt hónapokban hol az egyiket, hol a másikat nem tudtam utolérni, nem tudtam kifaggatni az éppen aktuális politikai, gazdasági eseményekről.

– *Lezárult egy parlamenti időszak. Hogyan értékeli a parlament 1994. évi munkáját?*

Puch László: A parlamentben végzett munkát jónak ítélem meg. Az eltelt időszakban a parlament hatalmas energiát fordított gazdasági jogalkotásra, aminek várhatóan már 1995-ben látszata, eredménye lesz.

Wekler Ferenc: A parlament kialakított egy munkarendszert, amit házszabályban rögzített. Ez jóval hatékonyabb munkára ad lehetőséget, mint a korábbi házszabály. Felesleges és elhúzódozó viták helyett érdemi munka folyik a parlamentben, és ezt jónak tartom.

– *Személy szerint elégedettek-e az eddig végzett munkájukkal? Milyen siker, milyen kudarc érte Önöket?*

Puch László: Elégedett vagyok az eddig végzett munkámmal. Sikernek érzem, hogy 30 módosító javaslatomból 25 helyet kapott a törvénytervezetekben. Különösen fontosnak és jónak tartom, hogy az idegenforgalmi tevékenységre továbbra is kedvezményes maradt az ÁFA-kulcs, hogy az összeférhetetlenségi szabályoknál korlát is bekerült a privatizációs törvénytervezetbe. Kudarcnak érzem, hogy nem sikerült a privatizációs törvényt megvitat-

ni és elfogadni, hogy nem született több gazdasági törvény, és így késik a gazdaság átalakítása.

Wekler Ferenc: Az elmúlt félét, ha politikailag nézem, visszafogottan töltöttem. Annál intenzívebben foglalkoztam a háttérben a térség gazdasági gondjaival – pl. a mohácsi kikötővel és a térség településfejlesztési elképzeléseivel. Nem érzem kudarcnak azt, hogy eddig nem vettem részt a kormányzati munkában.

– *Átalakítja-e kormányát Horn Gyula, ha igen, kik távoznak, és kik lépnek a helyükbe?*

Puch László: Nem jósolok. Bizonyos átalakításoknak meg kell történnie, de hogy ez kit, vagy kiket érint, nem tudom. A változtatás nem lesz olyan horderejű, hogy az megváltoztatná a koalícióban kialakult viszonyokat. Szerintem kevesebb konfliktussal járnának a tiszta (egypárti) minisztériumok.

Wekler Ferenc: Nem tudom. Ha lesz változás, azt mindenképpen koalíciós egyeztetésnek kell megelőznie. Személy szerint Horn Gyula nem változtathat a kormányon.

– *Ellentétek mutatkoznak az MSZP és az SZDSZ között. Mi az oka Horn Gyula és Kuncze Gábor vitájának, és az mennyiben veszélyezteti a koalíciót?*

Puch László: Az ellentétek a vegyes minisztériumok működési zavaraira vezethetők vissza. Feszültségek vannak az önkormányzatok és a Belügyminisztérium között, de mindez nem veszélyezteti a koalíciót. Egészséges viták vannak, melyek a demokrácia velejárói.

Wekler Ferenc: Ezek nem igazán

mély, kibékíthetetlen ellentétek. Mindkét fél a saját programját szeretné érvényre juttatni. Ez a demokráciában természetes – nem hiszem, hogy a viták veszélyeztetnék a koalíciót.

– *A kirajzolódó költségvetésből lehetne-e a térségünk előtt álló feladatok megvalósítására pénzt szerezni?*

Puch László: Korai még erről beszélni. Előbb fel kell állniuk az önkormányzatoknak. Konkrét, egységes programot és saját erős elképzelést lehet csak kormányzati szinten támogatni. Kevés a pénz, de saját forrásra is épülő reális tervek finanszírozására azért előbb-utóbb mindig akad.

Wekler Ferenc: Erre lesz lehetőség. Decemberben elkezdtük Szili Katalin államtitkár asszonnyal a területfejlesztési törvény előkészítését, amelyben elképzeléseink szerint hangsúlyt kapnának a helyi kezdeményezések. Remélhetőleg ebből törvény is születik, és ekkor mód lesz élni a lehetőséggel.

– *Milyen tervekkel vágnak az 1995-ös esztendőnek, mit szeretnének feltétlenül elérni?*

Puch László: A gazdasági törvényhozás felgyorsulását várom, és ezzel azt, hogy 1995-ben stabilizálódik a gazdasági helyzet. Személy szerint azt szeretném, ha 1 év múlva nem kellene sem nekem, sem másnak megoldhatatlannak tűnő gondokkal küzdenie.

Wekler Ferenc: Azt szeretném, ha az 1995-ös esztendő megmutatná a kitérés pontokat a gazdaságban, és ezzel egyidőben pozitív jövőkép is kirajzolódna. Személy szerint nincs különösebb álmom, vágyimat alárendelem az ország érdekeinek.

A Kossuth Szövetség hírei

1994. december 30-án Szolnokon a Városháza dísztermében került sor a Kossuth Szövetség „Kossuth Emlékévet” lezáró ünnepi közgyűlésére, melyen városunkat, Mohácsot Kuti István polgármester, dr. Papp Iván, a Városvédő Egyesület titkára, Miskolczi Imre, a Pikkert Kft. igazgatója, vállalkozó és felesége, valamint Nagy Kálmán, a Széchenyi István Általános Iskola tanára és felesége képviselte.

A rendezvény gazdag programjából kiemelkedett – a Kossuth Lajos életutját bemutató kiállítás ünnepélyes megnyitója

– a középiskolák tanulóinak színvonalas ünnepi műsora.

A meghívott résztvevők ezt követően szekcióüléseken vettek részt. Értékelték a végzett munkát, körvonalazták a jövő feladatait.

11 órakor került sor az emlékévet értékelő elnökségi beszámolóra, mely előtt Nyéki József, a szövetség elnöke Göncz Árpádnak a szövetséghez írt levelét olvasta fel.

A köztársasági elnök, mint az emlékévet fővédnöke köszönetet mondott a civil szervezeteknek a Kossuth-hagyományok ápolásáért, és méltatta a szövetség sokoldalú szervező munkáját.

Ezt követően Gavlik István, a szövetség ügyvezető elnöke

értékelte a végzett munkát, külön kiemelte Mohács városának a Kossuth-kultusz felelevenítésében (emléktábla avatása, és a régióversenyek megszervezésének nyújtott) példaezték munkáját.

A korreferátumok elhangzása után került sor a területen kiemelkedő települések, közösségek és szervezők jutalmazására és a szövetség tisztújítására.

Városunk kiemelt megbecsülését jelzi, hogy Mohács városát a szövetség nemzeti színű emlékszlóval jutalmazta.

Miskolczi Imre urat és a Pikkert Kft-t pedig a szövetség fehér selyemszalagjainak arany fokozatával tüntették ki az or-

szágos vetélkedő szponzorálásért.

Ezt a megbecsülést jelzi továbbá, hogy a vezetőség újraválasztása során városunkból: dr. Papp Iván és Miskolczi Imre urakat a szövetség választmányába, Nagy Kálmánt pedig a Dél-Dunántúli Régió szervező titkárává választották, és bekerült a 12 tagú országos elnökségbe.

Mindenen túl a szövetség Mohács városát kérte fel a IV. országos és egyben az első nemzetközi jellegű Kossuth-tábor megrendezésére, melyre várhatóan 1995. júliusában kerül sor.

Nagy Kálmán

Mária története:

Köszönet a segítőknél!

Megszólt a telefonom közvetlenül karácsony előtti napon. Egy hajdan határozott, biztos fellépésű, nem olyan régen még emberek között mozgó, – sőt mondhatni- sorsuk fordulásától is döntő közéleti ember hívott.

Ismerős női hang, ami már nem a régi, elkeseredett, megtört és végtelenül szomorú. Kétségbeesetten kért, látogassam meg, mert ő mozgásképtelen. Ünnep után felkerestem Radnóti lakótelepi lakásán a megbeszélt időpontban. Ágya szélén ülve megrendülten hallgattam élettörténetét. Szellemileg épen, egy oldalán lebénulva, lefogya láttam viszont Máriát, akit energikus, jókedélyű embernek ismertem valaha.

34 évet dolgozott szociális ügyintézőként, 1956. szeptemberétől 1990. február elsejéig, nyugdíjbavonulásáig. Az időskorúak ellátása volt a közelebbi munkaköre. Hogy milyen munkatárs volt, hány elesett ember sorsát egyengette hosszú pályafutása során, ez egy külön történet lehetne. Ahogy hallgattam őt, óhatatlanul

arra kellett gondolnom, mennyire kiszámíthatatlan az emberi sors, és időnként miért történnek érthetetlen dolgok az életben? Miért éppen úgy alakult, hogy aki élete során annyi-de annyi kiszolgáltatott emberrel foglalkozott, neki ugyanez a sors jut osztályrészül? Nem élheti egy átlag nyugdíjas életét, létfenntartásához segítségre szorul.

Életét átszövik a gondok, társát elveszítette, megözvegyült. Férje egész életén át érzékenyen hordozta magában kiírtásra ítéltetett fajtája megmaradt tagjainak sértett önértését, fájdalmát. Dolgos, egyszerű ember volt, és nagyon sebezhető. Váratlanul és gyorsan távozott övéi közé. Fia nem engedte elhamvasztatni, nem lett volna méltó hozzá, mert szomorú asszociációt ébreszt. Mária viszont keresztény, – azt hihetnék, az ökümenikus szemlélet térhódításával ez már semmiféle gondot nem okozhat, de sajnos, nem így van. Az egykori állami gondozott lányban valószínűleg nagyobb volt a család utáni vágy, – mégis úgy alakult,

hogy anyaként, nagymamaként nem örvendhet teljes sikernek, s ez állapotában semmiképp nem erősíti, de lehúzza.

Mária nem azért hívott el-sősorban, hogy életéről meséljen, mindez csak jött magától, s talán egy kis megkönnyebbülést is hozott számára. Egyetlen és elsődleges célja volt, hogy köszönetet mondjon azoknak, akik ebben az állapotában valamelyest visszaadták önbecsülését, mellé álltak, törődtek vele, mint egy családtaggal. Rangor nélkül, teljes hálával és szeretettel köszöni dr. Magos Máriának, dr. Marosi Imrének önzetlen törődésüket, Vigand Szilvia gyógytornásznak a biztatást és segítséget, Szőnyi Magdának a barát-nak, Pecsuvác Máriának, a szomszédoknak, ismerősöknek és nem utolsó sorban Kis Miklósnak, az Egyesített Szociális Intézmények igazgatójának, amit érte tettek. Megszervezték házi gondozását, napi kétszer kimennek hozzá, ellátják, bevásárolnak, meleg ételt visznek neki. Sok szeretettel gondol a kórház fertőző osz-

tályának áldozatos dolgozóira, ahol volt alkalma megfigyelni, hogy nemcsak ő, mint egészségügyben ismert alkalmazott, de a legegyszerűbb „névtelen” beutalt is lelkiismeretes ápolásban rész esült.

Az asztalán virág, feldíszített fenyőág. Egyszerre nem sokat tud olvasni, mert neheze-e esik tartani egy kézzel az újságot vagy a könyvet. Sajnos, a tévéje nem távirányítós, pedig úgy sokkal könnyebb volna a kezelése. Többször is ismétli, nem szeretne senkit kihagyni a köszönetnyilvánításból, mert ez az egyetlen lehetősége, hogy a Mohácsi Hírlap hasábjain adjon tiszteletének és köszönetének hangot. Ezek az emberek tartják benne a lelket, pótolják a család melegét.

Ez úton nyújtom át a címzettnek Tarján Miklósné, Mária szeretet-köszönet-üzetét, s a gondolatokat, amelyek egy érző emberben ébrednek az ilyen történetek hallatán.

Továbbra is szeretettel fogadok igaz történeteket.

M. Nyirek Judit

Török Zuzsa a Krónikánál

Lapunk indította el újságírói pályáján Török Zsuzsát, aki az újságíróiskola elvégzése után Budapesten helyezkedett el.

Jelenleg többek között a Magyar Rádió Krónika című hírműsorába készíti egylegöre külső munkatársként riportokat.

Hova vezet a próbaút?

Nagy Zoltán 31 éves budapesti matematikus, aki EPD-736 forgalmi rendszámú Volkswagen Golf VR-6 típusú személygépkocsijának eladása kapcsán vált országosan ismertté – mohácsi származású. Édesapja a mohácsi római katolikus temetőben nyugszik, és ma is Mohácson élnek apai ágú rokonai. Zoltán tartja a rokonai kapcsolatokat. Családjával évente egyszer tavasszal, és egyszer mindenszentek napján mindig ellátogat Mohácsra. Így tett legutóbb is. Itt volt az ominózus kocsival, feleségével és kislányával együtt. Itt volt rokonai között mosolyogva, tele tervekkel, életerővel, és most...

A rokonok kétségei és remények között mutatták be fényképekről Zoltánt: a józan gondolkodású, józan életű, nem italozó, nem dohányzó, családjáért él, nagyon komoly és igen nagy tudású fiatalembert. Aki két diplomás

programozó matematikus lévén nagy valószínűséggel jó emberismerő volt. Nem tudni, hogy a sors szeszélye, vagy a természetes bizalom indította próbaútra azzal a két fiatalemberrel, akiket addig nem látott, nem ismert, akikről mindössze annyit tudott, hogy amíg ő fürdött, a felesége süteménnyel kínálta őket, a kislánya pedig énekel nekik.

Utólag már érdektelen, hogy a hihető mesével a lakására beállított két fiatalember biztos vevőnek ígérkezett-e. A tény, hogy Zoltán próbaútra indult a két ismeretlenel, és azóta (december 27.) nem adott életjelet. Pedig várja a kislánya, a felesége és a rokonai. Hogy hova vezet, hogy hova vezetett a próbaút, senki sem tudja, mint ahogy azt sem lehet tudni, hogy utunk ki, mikor, és milyen szándékkal keresztez vagy segít bennünket haladásunkban.

Szűcs György

„Itthon vagyok”

Magyarságtudat

Lévén elvont fogalom, nehéz pontos, mindenki- nek azonos jelentéstartalmat kifejező meghatározást találni rá. Nemcsak nehéz, de lehetetlen. Bonyolítja a helyzetet az is, hogy az emberek zöme a mindennapjainkban éli át önmaga magyarságát, s ilyenkor talán elsikkad valódi értelme és jelentése; teljesen természetes jelenség. Olyasféle ez, mint amikor egészen egyszerűen kérdezzük bennünket az egészségről. Betegen számtalan meghatározás, tanács, példa jut eszünkbe, hiszen egészségünk hiányában tudjuk, mire vágyunk, mit jelentene annak visszaszerzése. Úgyis fogalmazhatjuk, ha egy adott igényünk majd mindennap kielégítetik, nem elemezzük a fennálló situációt, nem keresünk magyarázatot arra, amit egyszerűen elfogadunk. Mert erről van szó: egyszerűen elfogadjuk. Így van ez nemzettudatunkkal is. Ha viszont kapunk állandó megerősítést rá, a hiányérzet gondolkodásra serkent és késztet. Ilyen gondolkodásra késztető helyzet pl. a külföldön tartózkodás.

Engedtessek meg, hogy innen kezdve áttérjek egyes szám első személyű közlés módra, mert ettől a pillanattól kezdve az általam megélt érzésekről, benyomásokról szeretnék írni. Mintegy fél évet töltöttem a tőlünk kb 1800 km-re fekvő Belgiumban. Dimbesdombos, erdőkkel övezett vidékein az ember otthon érezheti magát, az otthon megszokottól csak a magasabb sziklák, a sziklafalak közé épített városok térnek el. Nyitott, mindenre fogékony és befogadóképes nép a belga. Talán történelmi, politikai tényezők játszanak közre a Mászás tiszteletében: évtizedek, évszázadok óta együtt él itt flamand, vallon, a saját nyelvükkel (flamand és francia), eltérő kultúrájukkal, hagyományaikkal, mentalitásukkal. Mégis egyben, egységesen irányítják az országot. Különbözőségében harmonikus minden. Valószínűleg ezért fordulnak teljes odaadással és figyelemmel más népek, országok felé. Nemhiába vívta ki Brüsszel az öt megillető helyet Európa politikai életében.

Megérkezésem első heteiben számtalanszor szegeztek nekem a kérdést (amit valódi tudni akarás indukált): milyenek az emberek, milyen az élet Magyarországon? Mit hoztak a politikai változások az ország gazdasági életébe? (Mert tudták a politikai változásról!) Milyen hagyományokkal, kulturális szokásokkal rendelkezünk? Milyen a magyar konyha? És egyáltalán, milyen a mentalitásunk? Mielőtt megválaszoltam volna az összes feltett kérdést, át kellett gondolnom, hogy a felszínes válaszok mögött, pontosabban a felszín alatt miféle magyarságtudat húzódik. Mit jelent számomra magyarnak lenni? Sőt, ott, Magyarországtól oly messze nem csupán ezerszeresen éltem át magyar voltomat, hanem képviseltem is azt. Bemutattam nekik (önmagamon keresztül) egy világot, amit lehet, hogy soha nem is-

mernek meg személyesen, csak az általam bemutatott keresztmetszet alapján. Mi az, amitől másnak, amitől tőlünk eltérőnek, amitől magyarnak érzem magam? Elsősorban természetesen a nyelv jelöli ki hovatartozásomat, és a nyelv által a gondolkodásmódom is „magyar”. A gondolataim, melyekkel összeállok mondataim, gondolatsorára fűzöm gondolat-töredékeimet, a nagy nyelv törvényei által meghatározottak. Így kapcsolódik össze beszéd és gondolat, ez az alap, amely csecsemőkorunktól meghatároz bennünket, a bázis, amire személyiségünk felépül. Kutatók, nyelvészek megállapították, hogy minden újszülött a saját nyelvének megfelelő hangképzést produkál már az első hónapokban, tehát géneinkben hordozzuk későbbi hovatartozásunk jeleit. Aztán a környezeti, a szociális hatások, kiteljesednek bennünk ezek a „magyarság-csírák”: a gyermekmesék és versek; hatására táguló belső világunk a külső és belső énként harmóniájára törekvés, fogékonyságunk a Másra, emberi kapcsolatainkban a mélységre törekvés, a végtelenségre hajlamos jellem; a „véreshez szokott fajta” – ahogy Ady mondta. Talán éppen e legutolsó tulajdonságunk miatt tudunk fennmaradni, „megmaradni” egy szinte teljesen elszigetelt nyelvvel, a magyarral. Mert talpra tudunk állni egy-egy bukás után, mert erőt merítünk a kudarcokból:

„Ha van Isten, meg ne sajnáljon engem:
Én magyarnak születtem.

Szent galambja nehogy zöld ágat hozzon,
Üssön csak, ostorozzon.”

És büszkének is vagyunk, meg önértéseket, meg bátrak, és tudunk nagyon elesettek lenni, ha úgy adódik. No és szeretünk vígadni, mulatni. És ehhez vannak Ünnepeink. Mert ünnepeink is tudni kell: Nekünk jelent valamit a karácsonyi családi összejövetel, az együttléte varázsa, az adás öröme, a várakozás feszültsége. Mert nem mindenhol van így – Belgiumban például hiányoztak az igazi ünnepek, annak a jóleső érzése, hogy magunk teremtjük meg az ünnep csodáját. Mert az ünnep lényei ott is megvoltak, csak hogy azt áruházi neonok és utcai lámpafüzérek adták. Azt hiszem, irigyelték a kint élő magyarokban azok „belső fényét”.

Nos, ezek voltak a legfőbb benyomásaim a Más-ságot illetően a kint töltött 1/2 év alatt, persze nem tudhatom, hogy ezek az észrevételek megállják-e helyüket más szemében is.

Mint ahogy azt sem „tudhatom, hogy másnak e tájké mit jelent, nekem szülőházmam itt e lángoktól ölelt kis ország, messzirengő gyermekkorom világa. Belőle nőtem én, mint fatörzsből gyöngye ága s remélem, testem is majd e földre süpped el. Itthon vagyok...”

Antoni Andrea

Eltemették Kovács Sándort

Ismét elment Mohács kulturális életének egy meghatározó személyisége.

1994. december 27-én elhunyt Kovács Sándor, a mohácsi Kossuth Mozi igazgatója. Fájón fiatalon, mindössze 53 éves volt.

Személye pedagógusként, kiváló matematikusként vált ismertté és szerette. Évekig tanított a szigetben, és egy ideig oktatási felügyelő is volt.

A Kossuth Filmszínház vezetőjeként 20 évig gondoskodott a város polgárainak szórakozásáról, az egyetemes és magyar filmművészet alkotásainak bemutatásáról.

A középkorosztály jól emlékszik rá a filmklubokról, ahol akkoriban a vitavezető szerepét is betöltötte. Kihelyezett előadásokat szervezett az akkori Kórház Utcai Ifjúsági Házban. Pontos, precíz ember volt. Ke-

vesen tudják – mert egy mozi csak mozi, egy mozis csak mozis -, hogy a Kossuth Filmszínház az ő vezérése alatt a megye legjobb, legeredményesebb intézménye volt. S azután is, hogy az önkormányzat átvette a Moziüzemi Vállalat megszűnése után, messze az országos átlag fölött teljesített ez a mozi, például 1994-ben is.

Az épület, melynek gazdája volt, a kultúra számára más ágának is otthont adott és ad. Kovács Sándor ezekkel is mindig jó partner tudott lenni.

Sokan tisztelték. Ezt mutatta január 2-i temetésén a többszáz gyászoló barát, megyei, városi vezetők, kollégák, osztálytársak, tanítványok.

Kovács Sándor elment örökre.

Sanyi, Isten veled!

KP

Ökumené

Immár 1980 januárja óta minden évben szokás, hogy Mohács keresztény népe a hónap egy hetének hat napján összejön krisztianus templomban, hogy együtt dicsérje Urát-Istenét.

A római katolikus, a kálvinista reformáció híve, az ágostai evangélikus és a szerb-ortodox hívek az ökumenikus hét minden napján közösen imádkoznak, énekelnek és együtt hallgatják papjaik, lelkészeik szájából Isten igéjét és azok magyarázatait. Az idén sem lesz másként.

Előzetesen hadd mutassuk be Paul Rothnak, egy német, keresztény írónak alább közreadott ímáját a keresztény egységről:

Hogy újra egyek legyünk a hitben

Jézusom, Te az Utolsó Vacsorán
egységért imádkoztál:
hogy a Benned-hívők egyek legyenek
hitben és szeretetben.
Mi keresztények évszázadok óta
a nem-keresztény világnak
siralmas példát mutatunk
a széthúzásra és a gyűlöletre.
Nemcsak a „mások” bűne,
hogy szétszakadt az egység.
A mi bűnünk is:

mi kérkedtünk az igazsággal
és elhanyagoltuk a szeretetet.

Jézusom, mi nem hadakozunk
egymás ellen soha többé.
Egymáshoz lassan megint közelebb jutunk.
De még ez is kevés:
nem tudunk beletörődni a szakadásba.
A Te imád, a Te parancsod
egységbe hívott hitben, szeretetben.

Súlyos teher ez mirajtunk
és súlyos kötelesség.
Mikor jön el megint az idő,
amikor azt mondják a nem-keresztények:
„Nézzétek, hogy szeretik egymást?”
Jézusom, csak általad lehet eggyé megint a
Te nyájad.

De azt a napot közelebb hozni: a mi
dolgunk.

Semmi sem változik meg,
ha mi semmit sem változtatunk meg,
ha mi magunk meg nem változunk.
Oldozz fel bűneinktől,
vess véget a szakadásnak,
gyűjtsd egybe a tiedet,
hogy hitben, szeretetben egyesülve
szolgáljunk Neked.

G.F.

Szeretetszóra

Minden ember magában hordozza a szeretet csíráját. Nincsen olyan, aki nem halott, olvasott a szeretetről, nincsen olyan, aki nem próbálta magában felkutatni, meglesni és saját szavaival megfogalmazni milyen, mekkora, mi élteti, mi okozza, mi okozhatja idő előtti halálát. Mégsem tudja senki, hogy valójában megtalálta-e, hogy amit annak érzett – az szeretet volt-e.

Ha „nem is szeretet az, amely megszűnik” – igaz! adott-e, kapott-e valaki valamikor is szeretetet? Kijelentheti-e bárki, hogy szeretete önzetlen, alázatos, örök és soha sem számíto? – ha érzelmeit önmagára átszűrte és szavakba formálta. A szó, amely nem több és nem kevesebb, mint testet öltő gondolat, kifejezhető olyant, ami több a gondolatnál? Ismert szavainkkal éppen hogy körülírható, ha a szeretet jajongani kezd, ha a szeretet kész megmutatni önmagát.

Az ember édes gyermeke a szó, aki szüleitől és környezetétől tanul mindent. Hogyan tudhatna hát olyant, amire nem nevelték, nem oktatták? Ne csodálkozzunk azon, hogy alkalmatlan az ember és ember közötti szeretet közvetítésére. A tudásában fogyatékos ember másra tanította. Képes az élet minden tapasztalható rezdülésének körüljárására, Képes bejárni a föld bugyrait, képes csillagközi utazásokra, de szeretetet nem képes hűen, való-

ságosan közvetíteni. Ha mégis vállalkozik – rossz tolmácsnak bizonyul: a lényegről lényegtelent közöl, a tűznek nem adja át gyönyörködtető melegét. Vagy lángra gyújt, hogy az ember üszkeire ég, vagy a távolba hátrálva lobog hidegen, hívogatón, elérhetetlenül.

Ahogy évezredek óta megmagyarázhatatlan (könyvek tucatjai igazolják) lét- és fajfenn-tartó csíránk léte, működése és hatása, úgy megfoghatatlan bennünk a szerzési vágy és az azzal egy tőről fakadó szeretet. A kettő nem zárja ki egymást, rendeltetésük szerint jól megférnek egymással. Hogy nem így alakult, annak a gyenge ember és az erős szerzési vágy az oka. A szerzési vágy (kapni, kisajátítani, magáénak tudni, magáét gazdagítani mindenáron) minden embert a szolgálataba állít, örökös rabszolgaságba dönt. A szeretet (adni, adni önzetlenül, megkülönböztetés, előítélet nélkül) kiemeli az embert testi – anyagi mívtárból. Érző érzülettel tekinthet önmagára, valóságosnak ismerheti meg magát, és elérhető célokkal élheti meg az önmagán átszemlélt, megszéldített világot.

A szeretet mégis ősidők óta vesztésre áll a szerzési vággyal szemben. Az ember ahelyett, hogy tág határok között szabad életteret adott volna a csírák megkapaszkodásának és természetes kiteljesedésének – magára hagyta a győzöt. Nem

figyelt fel a szerzési vágy túlbujjánzására. Nem figyelt fel azokra sem, akikben gyökeret vert és sugárzó erővel megkapaszkodott a szeretetszóra. Nem látta meg, hogy a szeretet a tudatig hajt, oszt(ód)ással szaporodik, a szeretet élteti és az ember kifogyhatatlan sajátja.

Hiába vált Emberré az egy-szülött Fiú! – hiába hirdették, példázták tetteikkel ezek, hogy szeretetben élni nem az élet elérhető céljainak a feladását jelenti. Hiába! – az akarnok vágy nem enged szeretetet áramolni sem az önismeret nélküli, sem a mindenségbe taszított világunkban.

Mégse hagyjuk, hogy a velünk született szeretetszóra hányatottabb legyen, mint maga az ember! Ha nem is szavakkal, de akarattalan jeleinkkel mutassuk meg hajlamunkat a szeretetre. Ne torpanjon meg a simogató, adakozó kéz, ne befelelő folyjon az együttérző könny, ne törjön ketté a segítőkész mozdulat! Ne féljünk a szeretet kifejezéseitől, ne féljünk! Ha édesgyermekünk, a szó elli legemberibb rezdüléseinket – legősbibb, legtisztább, legtermészetesebb érzésünk kifejezésére megtisztult, megújul. És ekkor elmondhatjuk azt, amire ma még képtelenek vagyunk, amit ma még szeretet szóval helyettesítünk.

Szücs György

Helytörténet

Tihanyi János

c. iváni apát, plébános

Életrajzi adatok:

Született: Németbóly, 1881. január 1-én
Édesapja: Tisztli János szabómester és kis-kereskedő

Édesanyja: Dlusztus Teréz

Elemi iskolát a bolyi római katolikus népiskolában végezte. A pécsi Főgimnáziumban érettségizett. Szemináriumi tanulmányait a Pécsi Püspöki Papnevelőben végezte. Pappá szentelték 1906-ban.

Első működési helye Püspökszentlászló, ahová 1906. július 19-ével nyert kinevezést. A kinevezési okiratot Julius Episcopus írta alá.

1907. június 22-én a Pécssett kelt 2281/1907. sz. alatti ügyiratban Walter Antal püspöki általános helynök fölhívta Tihanyi János káplán urat (Jani bácsit), hogy a június 20-án 117. sz. alatt kelt kérvénye alapján iurisdictio-ja ügyében intézkedett, s felhívta Jani bácsi figyelmét arra, hogy a poenitentiatartás szentségére vonatkozó anyagból Czernohorszky József plébános úr előtt szabályszerű approbationális vizsgálatot tegyen. 1907. júniusában meghalt plébános. Zichy Gyula püspök ideiglenes jelleggel megbízta Jani bácsit a püspökszentlászlói plébánia vezetésével. Mint minden fiatal káplánnak, úgy neki is az volt a sorsa kezdetben, hogy egy-egy állomáshelyen nem sokáig engedték fungálni. Az áthelyezés az ő esetében is megérkezett. 1907. december 24-én bátaszéki káplánnak nevezik ki. Aláírás: Julius Episcopus. Az aláírást nem ad hoc-szerűen jegyzem le, hanem szándékosan, a későbbiek folyamán a kedves olvasó örömmel fogja konstatálni ennek nagyon kedves pozitív változását.

Családi összejöveteleken gyakran esett szó Jani bácsi „mélyvízbe” dobásáról. Példaképpen említette boldogult nagyanyám (Rézi néni), hogy „bezzeg a Jani bácsi nem ijedt meg és nem hátrált meg a nehézségek elől, amikor annak idején Petrievcire kinevezték”. És most lássuk a kinevezést. „A körülmények kényszerítő hatása alatt jelen soraimmal felmentem Kedveltségedet bátaszéki segédlelkési állása alól és Petrievcire helyezem káplánnak. S minthogy elődjének, a hirtelen súlyos betegségbe esett lakócsai esperes plébános kiegészítésére kellett rögtön utaznia, meghagyom Kedveltségednek is, hogy új állomását haladéktalanul foglalja el, s a horvát nyelvet mentől tökéletesebben igyekezzék elsajátítani. Egyébként buzgó imáiba ajánlottan vagyok Kedveltségednek jóakarója: Gyula püspök.”

Alig két évvel pappá szentelése után nyilván nem véletlenszerű a megszólítás ilyen változása. Jani bácsi órák hosszat mesélt Gyula püspökről, mint papról és mint jóaság emberről, de legfőképpen, mint jóakarójáról. A petrievcei működésről is vannak emlékeim. Elmesélte, hogy hét közepén érkezett állomáshelyére, s alig állt pár nap a rendelkezésére az első ottani horvát nyelvű prédikációjának elkészítésére. Arra a kérdésemre, hogy miért nem roppant össze, miért nem ijedt meg a rendkívüli helyzetben, azt válaszolta, hogy természetéből fakadóan nem szokta a nehézségeket megkerülni, hanem fogcsikorgatva leküzdö. Szótár segítségével oldotta meg feladatát. A közel 2 éves petrievcei tartózkodása alatt perfektül megtanult horvátul. 1910. április 24-ig működött itt. 1910. április 25-ével Egerágra nyert kinevezést. Folyó év szeptember 7-ig működött itt, mint káplán, szeptember 8-án mint plébános káplán nyert kinevezést. 3330/10. sz. alatt Gyula püspök kinevezte a mohácsi katolikus Legényegylet egyházi elnökévé. Az első mohácsi működése sikeres voltát bizonyítja az a tény, hogy 1912. december 26-ával 5007/1912. sz. alatti leirattal a püspök a pécsi székesegyházi plébániához karkáplánnak nevezte ki. Mint a későbbiekben látni fogjuk, a püspök felismerte a fiatal káplánban a szervező tehetséget, a katolikus eszme iránti bátor kiállást, a keresztényi szociális gondolatok iránti érdeklődést. Bizonyára akad rokonságukban olyan fiatal olvasó, aki nem tudja, nem is tudja, hogy pap életében karkáplánnak lenni. Ez egy nagy megtiszteltetés volt, ha elgondoljuk azt, hogy a pécsi püspökséghez tartozott a mai Jugoszláviának baranyai része (mai szóval „kádér” lett). De lássuk a továbbiakat! Odaérkezésekor engedélyt kap az index alatti könyvek tanulmányozására, olvasására. Szellemi tevékenysége gyümölcsöző lehetett, cikkeket, tanulmányokat írt. Ennek bizonyítéka az a jutalom, amit Gyula püspök leveléből megállapíthatok (4004/1913): „Kedvelt Fiam! A zsinati vizsgálóbizottság Kedveltségedet hozván javaslatba a Král-féle jutalomra, ezen alap kamatát, 105 koronát Kedveltségednek adományozom.”

3207/1913. sz. alatt kinevezést nyert a „Misszonyunkról nevezett nőzárda” pécsi rk. polgári leányiskola hitoktatójává, valamint a Mária kongregáció prézesévé.

(folytatjuk)

Hargitai Ottó

A Dlusztus-család Krónikája, Pécs, 1981

Interjú

Színesben látni, nem tarkán

Hemrich Károly fotográfus

Megnyílt
Hemrich Károly
fotókiállítás

Január 6-án nagy érdeklődés mellett (közel 100 fő) nyitotta meg Körtvélyesi László fotóművész - a Mecseki Fotóklub művészeti vezetője, a JPTE rajz - vizuális nevelés szakának tanára - Hemrich Károly mohácsi fotográfus kiállítását a Kossuth Filmszínház emeleti kiállítótermében.

A megnyitón közreműködött Szögi Bea zongorán - a Mohácsi Zeneiskolában Sass Zsuzsa növendéke -, aki Chopin Cisz-moll nocturnjével megalapozta a kiállítás hangulatát.

A tárlaton akt- és természetfotók, valamint alkalmazott fotográfiai illetve kísérleti munkák tekinthetők meg. A tárlat február 5-ig lesz nyitva, látogatható hétfő kivételével naponta 10-18 óráig.

Hemrich Károly 40 éves. Szakképzettsége fényképész, de nem hivatásszerűen fotográfus. 1977 óta vesz részt hazai és nemzetközi kiállításokon. Munkáit több díjjal és elismeréssel jutalmazták. Tagja volt a Mohácsi Fotóklubnak, megszűnéséig. Jelenleg a pécsi Mecseki Fotóklub közösségéhez tartozik, ők biztosították önálló kiállítási lehetőséget neki a pécsi Nevelők Házában 1993-ban. A legutóbbi fontos eredménye, hogy 1994-ben szerepelt az esztergomi Fotóbiennálén, ami az egyik legrangosabb magyar fotószereplés, s az erről kiadott könyvből képet is beválogatták. Mohácson már többször volt kiállítása, a mostani tárlat képei már egy felsőbb osztályba lépett fotográfusról tanuskod-

nak.

Hemrich Károlyt először a kezdetekről faggattam.

– Aki ismer téged, az tudja, hogy igen nagy az affinitásod a művészetek iránt, s hogy alkotói hajlamaid is vannak, hogyan kötöttél ki a fotózás mellett?

– Voltak próbálkozásaim a képzőművészet terén már gyerekkoromban. A Művészeti Gimnáziumba jelentkeztem, ahova nem vettek föl. Azért én az idők során még továbbra is rajzolgattam, festettem. Azonban rájöttem, hogy valószínűleg bennem csak a vizuális látásmód, az elképzelések vannak meg, de a kézügyesség, a kifejezőkészség az nem elég hozzá. Akkor a fotó felé irányult a figyelmem, s úgy láttam, hogy talán ebben több keresnivalóm van. 1977-ben, katonaság után én is elkezdtem járni a Mohácsi Fotóklubba, ahol a bátyám már tag volt. A folytatást már ismered.

– A magad útját jártad a fotózásban?

– Igen. Azt mondhatom, hogy amit fotóklubokban, hivatalos fotográfusoktól elstem, azt én autodidakta módon egyéni felfogásban dolgoztam fel, és kitapostam a saját utamat.

– Azért a szakmáról papírt is szereztél?

– A vége az lett, hogy megnétek közben kitanultam fényképésznek is.

– Nem gondoltál arra, hogy megéled ebből, vagy nem adódott lehetőség?

– Nemigen erőltettem ezt, nincs igazán vállalkozói vénám. Másrészt nagyon kevés olyan embert ismerek, aki párhuzamosan tudta volna nyilván csinálni a két dolgot. Aki megtalálta volna az észszerű kompromisszumot a fényképész foglalkozás és a fotográfusi tevékenység között. A fotózás így az én privilégiumom, az én egyéni világom

maradhatott.

– A magányos vagy egyéni alkotói út mellett azért mindig igényelted a közösséghez tartozást. A Mohácsi Fotóklub megszűnését követően pár év szünet után a Mecseki Fotóklub tagja lettél, mit ad neked az a közösség, hogy fogadtak,

pécsiéknél, ahol 4. éve vagyok aktív tag. Előtte kontroll és információ nélkül dolgoztam. Nem volt rálátásom az országos fotóséletről. Kellett keresnem egy olyan közeget, ahol ilyen irányú éhségemet csillapíthattam, és olyan emberektől hallhattam véleményt, akik

dául az 1990-es kiállításodhoz képest? Kísérleteztél akkor például a polaroiddal. Mostani kiállításod hármastagolása, az aktfotózás és a színesképek előretörése mit jelent?

– Azt hiszem, nem sokat változtam alapjában. Szélese-
dett a paletta és technikailag

Körtvélyesi László és Hemrich Károly a megnyitón

mit jelent a közéleti tartozás?

– Azt hiszem, Cseri László fogalmazta meg, hogy „az alkotó embernek szüksége van a nyájmelegre”. Hiába mondják sokan, hogy magányos farkas-ként, meg önállóan, függetlenül tudnak dolgozni. Biztos van ilyen is, de a nagy többségnek szüksége van az azonos gondolkodású, egy műfajban alkotók közösségére, a véleményükre, az egymásra hatásukra.

– Persze ez nem azt jelenti, hogy ezek az emberek közvetlenül beavatkoznak, vagy részt vennének az alkotás folyamatában. Mióta vagy a Mecseki Fotóklub tagja?

– Egyáltalán nem jelent beavatkozást a közösséghez tartozás, különösen így van ez a

nek adok a szavára. Ezért mentem Pécsre, és nagyon sokat kaptam a Mecseki Fotóklubtól.

– Ma már elfogadott a fotó, mint művészet?

– Most már országosan és nemzetközileg is elfogadta a művészeti élet a fotográfiát. Mégis különleges, speciális helyet foglal el a technikájából, a felhasználhatóságából adódóan, mert ugyanezzel egy csomó színes élmény az idők során, csak nem akartuk (tudtuk) megcsinálni, mert nem kaptuk vissza, amit láttunk, elképzeltünk.

– Mi izgat téged ma a fotózásban? Mennyit változtál pél-

más eszközökkel oldottam meg, másként fogalmaztam meg a gondolataimat. Annak idején azért nem szerettük igazán a színes technikát, mert nem tudtuk a kép előállításának folyamatába beavatkozni. Most már megvan ez a lehetőségünk is. Ezért dolgoztunk sokáig fekete-fehérben, de azért az ember, a vizuális típus színesben is lát. Az emberben felhalmozódott egy csomó színes élmény az idők során, csak nem akartuk (tudtuk) megcsinálni, mert nem kaptuk vissza, amit láttunk, elképzeltünk.

A másik ok, hogy a színes fotó nagyon komoly szellemi és technikai felkészülést igényel. Én mostanában jutottam el arra a szintre, hogy elő me-

rek jönni ezekkel a képeimmel. Nagyon fontos, hogy az ember színesben lásson és ne tarkán. A képeimen remélem látható, hogy viszonylag kevés színnel dolgoztam. A természetben készült felvételeken is így van ez, a testszín, a zöld, a barna, néhány kék vagy sárga dominál és nincsenek harsány színek.

– Amikor fotózol, mennyi időt fordítasz az előtanulmányokra (helyszín, fényviszonyok, stb.) és mennyit magára a képkészítésre?

– Maga a fotó elkészítése nagyságrendekkel kevesebb időt vesz igénybe, mint az előkészületek: a szituáció elképzelése, a helyszín és a modell kiválasztása, beállítás, a világítás, biztosítani a szükséges technikai apparátust – tulajdonképpen forgatókönyvet készítek.

Rendeteszer vissza-visszamegyek a helyszínre, s közben még az is módosulhat, hogy színesben vagy fekete-fehérben készítem el a képet. Hosszú folyamat ez.

– Nincsenek címek a kiállításodon, ez nyilván szándékos, tehát éppúgy jelent valamit, mintha lennének?

– Nekem a címek utólag mindig mondvacsinálnak, erőltetettnek hatnak. Nem kívánom a nézőt befolyásolni azzal, hogy a hatásba, amit a képeim gyakorolnak rá, ilyen direkt módon – egy akár mennyire is egetrengetően jónak tartott címmel – beavatkozzam. Valahol olvastam Picassó egy mondatát, miszerint a művészet arra való, hogy leporolja a hétköznapi porát a lelkekről.

Gondoltam, hogy akkor én csináljak egy tollseprűt, ha művészetnek nem is merném nevezni, a munkáimat. Így aztán ez a kiállítás az én tollseprűm. **Köveskúti Péter**

Megíratlan naplóból

6. Rendhagyó kisdíákéveim

Első gimnáziumi évem karácsonya után – mikor annyi idős voltam, mint a mostani ötödik általános iskolások – behívott a tanári szobába osztályfőnököm, Kövesi József. „Laci, segíts rajtam, segíts bukára álló két osztálytársadon, s te is jól jársz vele. Járj el naponta X és Y lakására, és tárogasd őket a másnapra való fölkészülésben. A szülőkkel már megbeszéltem, hogy ezért havi 20 pengőt kapsz tőlük.” Olvastam persze már egy sor ifjúsági regényben a múlt században oly elterjedt instruktorokodásról. 57 év távlatából ma mégsem tudnám mérlegre tenni, hogy a tanárom bizalma miatt érzett hála volt-e bennem az erősebb, vagy az ismeretlen föladataitól való megszeppenés, esetleg a pénzkeresővé való előlépés magabiztosságot kölcsönző tudata. Számszakilag ugyan igen gyenge lábakon állok, de remélhetőleg jól emlékszem arra, hogy a következő tanévekben évi 2 pengőt volt a tandíjam és 40-60 pengő a ke-
restem – a pillanatnyi tanítványlétszámtól függőleg. Hangsúlyozom: abban a kor-

ban, amikor a sláger történetileg hitelesíthető közlése szerint „havi 200 pengő fixszel (akár egy családfenntartó is) könnyen viccelt”.

Napi munkaidőm természetesen jelentősen ingadozott. Volt, hogy valamelyik barátomtól fél óra alatt szabadultam. Volt, hogy egy „tanítványom” fölkészítése 2-3 órát is igénybe vett. Lakásuk közt az apostolok lován közlekedtem: kerékpárom csak 14 éves koromtól volt. A legnagyobb gondot az okozta nekem, hogy a téli hónapokban, amikor korán rám esteledett, a város déli alvágének kivilágítatlan utcáin kellett csendőrtiszt-csimota pajtásomtól hazaindulnom. Igen ám, de férfiu tartásom rögvest inamba szállt, amikor a házak fenyegető téglakerítéseiről az udvarban felhalmozott rőzsekötegek fölügráló vérebe kétségessé tették fennmaradásomat. Szerencsémre volt egy csodálatos nagymamám, a fél város által halála után is

szeregettel emlegetett, örök-ké mosolygós Zsófi mama, aki nap mint nap ott őgyelgett óraszám Gönczölék háza előtt, dacolva nem egyszer a hófúvással, hogy aztán bátorító ölelésével kimentsen a vicsorgó démonok dantei poklából.

Kellemesebb emlékem is maradt persze a felnőtte érlelő évekből. Nagyon boldoggá tett, amikor a karácsony vagy húsvét előtti lázas készülődésben a magam gavallériájából vehettem ajándékot otthon értem szurkoló, meleg légkörű családomnak. És persze nagyra tudtam értékelni azokat a vasárnapokat vagy ölembé hullott köznapi órákat, amikor – hamar végezőven instruáltjaimmal – rohanhattam focizni az akkor még prérifocizt zöldellő kóllóterre vagy (a mai hősi emlékmű és a mozi helyén terpeszkedő) „síkra.”

Bojtár László

Heitere Ecke

Wie der Knecht den Weingarten des Bauern geschnitten hat

Der Bauer hat sich einen Kencht gedungen, das war im Frühling, und die Zeit war da den Weingarten zu schneiden. Dann ging der Bauer, er war ein sehr reicher, wohlhabender Mann, mit seinem Knecht hinaus in den Weingarten. Bei dem Weingarten war ein Haus, ein eingerichtetes Presshaus. Draussen war es noch kalt, dann setzten sie sich hinein in das warme Zimmer, der Bauer war sehr bequem, er wollte dem Knecht beibringen, wie man den Weingarten schneiden muss. Er schickte den Knecht hinaus und sagte, er

soll einen Weinstock aushauen, soll ihn hereinbringen ins Wärme, da wird er ihm zeigen, wie man ihn scheiden muss.

Der Knecht tat so, wie der Bauer sagte, brachte einen Weinstock hinein, und dann zeigte er ihm, wie man die Reben schneiden muss. Der Knecht schaute dann ganz genau und vorsichtig zu und sagte dann dem Bauern:

– Jetzt weiss ich schon, wie das geht.

Ja, und so ging der Bauer nach Hause und sagte:

– Du kannst schon drangehen, du kannst schon scheiden.

Der Bauer war weg, und der Knecht ging in den Weingarten und haute die Stöcke heraus, und es war ein sehr grosser Weingarten. Und als er am Abend nach Hause kam, fragte der Bauer:

– Na, wie weit bist du gekommen? Was hast du haute getan?

– Mein Herr – sagte der Knecht – mit dem Aushacken bin ich fertig, nur das Schneiden muss noch geschehen...

(Anton Pausch, 54 – Altdorf)

Aus der Sammlung von dr. Paul Scwalm

Faluturizmus
vállalkozásban

Liptód lakossága Gráf Antal budapesti vállalkozó karácsonyi ajándéka Nani néni névre hallgató vendéglővel gazdagodott. Az egykori le-
robbant ÁFÉSZ-kocsma helyén az egyszerre kultúralt és egyszerre elegáns szórakozóhely második otthona lehet a falu közösségének, hiszen a tulajdonos felajánlotta különböző rendezvények lebonyolítására.

Gráf Antal személyében igen agilis üzletembert ismerhetett meg Liptód lakossága, aki fellengzős és üres ígéretek helyett eredeti ötletekkel és rövid időn belül megvalósítható elképzelésekkel rukkolt elő. Mint mondja, a városi embert meg kell ismertetni a falu háborítatlan csendjével, természetes nyugalmával, és ha a városi ember rádöbben arra, hogy zajos, koszos és túlszűfolt kirándulóhelyek helyett kultúralt körülmények között igazi pihenésre, kikapcsoló-

dásra talál térségünk falvaiban, akkor itt fogja elkölteni a pénzét. Itt keres kikapcsolódást, ide menekül problémái elől.

Gráf Antal mindezek reményében Liptódon motelt, campinget, tekepályát, Lánycsók-kon a Mádér-kocsma közelében kulturált autós pihenőt tervez. Meggyőződése, hogy a munkanélküliség terhével sújtott falvak felzárkóztatására a faluturizmus adja a legnagyobb lehetőséget.

Szűcs György

Irodalom – képzőművészet

Vajda Mária
Úton

1. Örökké úton valami felé
egymással vitázó útjelzők között,
(órám megállt, térképem szétfoszlott,
társaim régen gyors autókba szálltak)
újra és újra vak utakra térvé,
kerülgetve szétzúzott roncsokat...

Valahol egy váratlan kanyarban
tárt kapukkal ott ragyog a város.

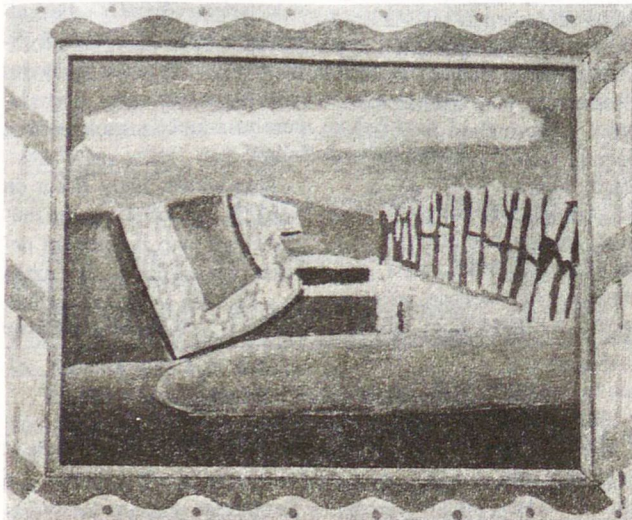
2. Jött újabb, újabb és számtalan kanyar,
várakozásom újra –, újra éledt.
De örömeimből megint csak fanyar
íz maradt, az út nem ért véget.
Az otthon, a csoda, a Város, vágott
ködkép maradt, árnyék, riasztó üresség.
Megcsalt a távolság, csak képzeletem játszott.
Így múltak meddón reggelek, hűs esték.

(V. L.-nek)

3. Arra vágyom: a helyre érjek el,
ahol a Városnak épülnie kell.
Rejtse bárhol előlem a távol,
ráismerek a dombok hajlatáról,
a forrás vize fülemben cseveg.
Ott jelölök kapuknak, házaknak helyet,
sziklákat zúzok, emelek falat,
merész, fehér tornyokká nő a gondolat,
nyújtóznak utcák, terülnek terek.
Épülj Város! Épülj! Én építetek!

(Magamnak)

4. A Város?
Még emlékszem.
A hely?
Még nem tudom...
Marad-e belőlem más,
mint pár kusza tollvonás,
mint krétarajz a betonon,
szétvetett karú, torz,
intő jel az utánam jövőnek?

Mihály Attila: Tavaszi hó (olaj, vászon)

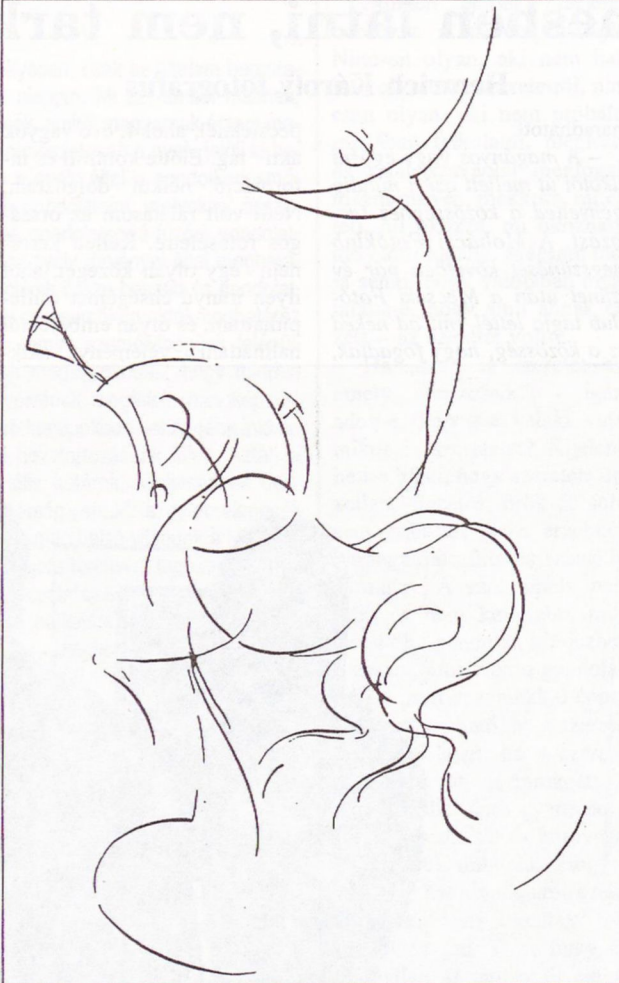
Gáti Mariann:
Napból jöttem

Napból jöttem édesanyám,
kék a hajam,
köd a ruhám.
Égi mező száz virága
ragyog rajta,
muzsikálja.

Napba megyek immár
vissza,
hol a forrás kristály-
tiszta.

Édesanyám, figyelj, hallgass,
vár reám egy csodaszarvas.
Csupa titok, fény a szeme,
elvisz engem a semmibe...

Erissz hát el, édesanyám,
hisz
kék a hajam,
köd a ruhám,
Napból jöttem,
napba megyek,
Isten karjaiba
esek...

Bosnyák Mihály: Artista (tollrajz)

Szűcs György
Születésnapodra

Kezdő emlékezés küszöbén ne feledd -
megélni, egyedül a halált nem lehet.

Hogy a fűnél tovább megmaradj -
feledd a hitványok szavát,
ne táplálj befelé növő bánatot.
Támadj fel tartós elhalálózásodból,
legyél bolond-kedvű szerelmese életednek.

Téged bárka vár
dúdolhatsz tovább.

Ne tórd mozdulatlanul a vágy
biztatását - mozdulj, ahogy egy csapat
gyerek indul a mezőkre,
harcossá avasd életed.

Téged bárka vár
dúdolhatsz tovább.

Ismételd, ismételd 32-szer ez ÉN VAGYOK!
A nemvolt, lényedben rád talál - lesz!

Benned, érted, veled ...
Veled, benned, érted ...
Érted, veled, benned ...

Téged bárka vár
dúdolhatsz tovább.

Utóirat

Kívánom, hogy jól hajózz.
Ahol a segédeszközök kiszámíthatatlanok,
a tátongó seb gyorsan kivérzik. Menj.
Kívánom, hogy jól hajózz.
Téged bárka vár
dúdolhatsz tovább.

Délszögi Kis Márton
Egy nap

se csók se könny se csönd
se könyv se hang se szó
se víz se part se tó
se langy se nyár se hó

Csak ülök itt

Egy hete csak ülök itt, a nyár, a víz befon -
nem zörren meg ablakom,
s nem szól a telefon.
Verset írtam akkor is,
meleg volt - talán nyár -,
s mint a sör, elfolyt a táj,
vagy mint új seb, ha fáj.
S akkor beborult egyszer,
felszakadt valami
ott fent, lelki, alaki testbe bújt, harapni
enni akarta lelkem.
Azóta csak ülök itt.

Lajdi Péter
Magyar Betlehemes

Havas felhők hasasodnak
Udvarán a teliholdnak
Nekiindul három király
Bujdosóknak közibe áll
sebtébe

Nincsen csillag, csak reménység
Angyalt se küld a mindenség
Ingó teve helyett lovak
tapodják a szüzi havat
hiába

Körös-körül zsúpos tanyák
Karácsonyváro paloták
Ám ropogó csizmánk neszétül
Minden ablak elsötétül
kialszik

Vadkan fújtat, csikasz vinnyog
zek foltos fara villog
Csillagtalan a világ
öntudatlan férgé rág,
hogy hallani

Havas felhők hasasodnak
Pólyálnak fagy-embriókat
Holnapra tán megszülik
a tél kócos szörnyeit
a nyakunkba

Bármily hideg is ez ország
Eljutunk mi még ma hozzád
Arany, tömjén nincsen itt
Hozzuk szívünk kincseit
ó Jézusunk

Szököcs Béla: Vikingek (bronz)

Máthé Balázs:
Ideát

(Nagy, meztelen váll az ősz-
érzi bőre a langy hőt,
s takarja önnön sora,
mint árvát új otthona.)

Lent, a lelkek a völgyben,
bús, bronz rendben állnak mind,
s mit bilincsbe tört a kín,
a test, pihen a földben,

odaát némán hallga.
S embereink is halnak,
az isten pedig fél-
küzdzeni küzd, aki él.

De most még itt, ideát,
arab-magyar versvarázs,
új, vad szerelmek sóhaja,
keleti-szín éjszaka,

illatos, jó vacsora,
szabadság-íz aroma,
elmúlt nyarak melege,
új folyóknak ereje,

boldogan szomorú alak,
ellessett vidám szavak,
ezüstfehér, puha hó,
így volna csak, volna jó.

(S elnyelik a csillagok
puhán a fáradt Napot,
megeszi lassan az éj,
mint embert a szenvedély.)

MAGAZIN MAGAZIN MAGAZIN MAGAZIN MAGAZIN

MAGAZIN MAGAZIN MAGAZIN MAGAZIN MAGAZIN

Farsang

Vízkereszt napjától hamvazószerdáig tartó időszak. A szokás szerint többnyire farsangvasárnap, farsanghétfő és húshagyókedd alkotja a farsangot.

A hamvazószerdát követő napon az egy napos böjt után a böjtot felfüggesztik, hogy a farsangi maradékot elfogyaszthassák. Ennek a napnak zabáló-, torkos- vagy tobzódócsütörtök a neve.

A farsanghoz a karácsonyi ünnepkör után a leggazdagabb jelenségi szokáshagyomány kapcsolódik.

Legjellegzetesebb eseményei az álarcos-, jelmezes-, batus- és gyermekbálok.

Recept

Hideg hájas kalács

Hozzávalók: 35 dkg hárj, 45 dkg liszt, 1 kiskanál szódadikarabóna, 1 tojás, egy csipet só, 1 evőkanál cukor, egy kevés borecet, lekvár a kiflibe, vaníliás porcukor a hintéshez.

A hájat elkaparjuk vagy ledaráljuk. A lisztet kimérjük a gyűrődészkára, beletesszük a szódadikarabónát és elkeverjük vele. A lisztet két részre osztjuk, az egyik részhez hozzáadjuk a hájat, eldolgozzuk vele, négy kis cipót formálunk belőle, mindegyiket vékonyra nyújtjuk és hideg helyre tesszük. A liszt másik feléhez hozzáadjuk a tojást, a csipet sót, a cukrot és fele-fele arányban annyi vizet és borecet, hogy réteskeménységű tésztát kapjunk. Kinyújtjuk, egy hájas tésztaalapot behajtogatunk, egy fél óra hideg helyre tesszük, ismét kinyújtjuk, behajtogatjuk a másik hájas tésztát, ismét hideg helyen pihentetjük s ezt mindaddig ismétjük, amíg a hájas anyag tart.

Az utolsó pihentetés után a tésztát vékonyra nyújtjuk, forró késsel kockára vágjuk, a lekvárral, vagy más töltelékkel megtöltjük. Nagyon meleg sütőben kisütjük. Ha kisült, vaníliás porcukorral meghintjük.

Országos hírnevű lett a Dreher Sörbár

„Az 1994. év Dreher Sörözője” díjátadására szóló meghívót igazi meglepetésként vette át Havasi István mohácsi vendéglős. December 15-én a budapesti Várkert Casinóban ünnepélyes keretek között lezajlott fogadáson került sor a díjak átadására. Az év „Vidéki Dreher Sörözője” címet a békéscsabai Kamionterminál Söröző kapta meg, a második helyezett pedig a mohácsi Dreher Sörbár lett. Ezen alkalommal került sor Sam Worthinton által írt és a Dreher-cég által szponzorált „Good Living Guide to Hungary” című gasztronómiai ajánló évkönyv sajtópremierjére is. A Nyugat-Európában ismert, immár 3. alkalommal megjelent könyv nem titkolt célja, hogy hozzájáruljon a magyar vendéglátóipar minőségének további fejlődéséhez. A szerzők előzetes értesítés nélkül keresték fel az érintett vendéglátóipari helyeket, és az értékelés komplex módon, többféle szempont alapján történt. Ezek között szerepelt: az üzlet tisztasága, környezete (külön kiemelve a mellékhelyiségeket) a felszolgálók ruházata, megjelenése, az étlap, árlap megjelenési formája, ételkóstolás, és a sörkezeléssel-sörcepapalással kapcsolatos technikai jellegű dolgok.

A második helyezett cím mellé kapott kristálykorsó tulajdonképpen vándordíj, amely adható és vissza is vonható. Ebben az évben ismét sor kerül az országos versenyre a megtisztelő „1995. év Dreher Sörözője” címet.

Gratulálunk a mohácsi Dreher Sörbár tulajdonosainak, és további jó versenyzést kívánunk.

Sz.É.

Köszönet

220 gyermeket szállítottak december 20-án Pécsre, az ÉFOÉSZ szervezte TS-karácsonyra. Mindezt a MÁV (2 autóbusz), Kovács József vállalkozó (egy 50 személyes autóbusz) és a kórház (roburja), illetve a szociális otthon (kisbusz) segítségével. Köszönet érte!

Alaptól a tetőig! MAROCCO Kft.

Mohács, Budapesti ou.

Tel.: (69) 322-840,

fax: (69) 322-845, telex: 12-550.

Építőanyag-értékesítés kedvező árakon!

Halló...! Tessék maradni, adom a hívót. ... Viszonthallásra!

Amint az sok olvasó előtt ismeretes, 1990-ben a távközlés különvált a postától és MATÁV Rt. néven önálló társasággá vált. 1994. szeptember 1-én alakult meg a Távközlési Centrum önálló egységként Mohácson. Ugyanebben az évben november 1-én új ügyfélszolgálati iroda nyílt a Duna Áruház emeletén. Sokan nem tudják még, hogy itt a telefonbekötési igény bejelentésén kívül telefonkészülékeket, s azok alkatrészeit is megvásárolhatják, rendezhetik telefonszámláikat, reklamációjukat is itt orvosolják. Ugyanitt telefonkártya is kapható.

Berek István centrumvezető felhívta figyelmünket a 084-es speciális számra, melyen díjmentesen érdeklődhetnek igényeiknek megfelelően számla, reklamáció, telefonbekötés stb. ügyében. A 01-et Pécsen kapcsolják változatlanul díjmentesen, és csak az az ügyfél tárcsázza, aki olyan településre kíván telefonálni, ahol még jelenleg is csak kézikapcsolású távbeszélésre van lehetőség.

1994. december 23-ával befejeződtek a környező települések központtelepítési munkálatai, valamennyi környékbeli község bekapcsolódott az ország-világ vérkeringésébe.

Ezen a napon fáradoztak utoljára a telefonközpont dolgozói azon, hogy kézikapcsolással segítséget nyújthassanak Önöknek a távolban élő rokonokkal, barátokkal való kapcsolatteremtésben. Most lapunk hasábjain szeretném bemutatni őket, akik idegölő, kimerítő munkájukkal álltak a telefonelőfizetők rendelkezésére, akiket inkább hangjuk alapján ismerhetünk jobban.

Húth Árpádné, Dárdai Lászlóné, Czernits Józsefné, Bencsik Pálné

Elsőként Czernits Józsefnét, Cinit faggatom, hogy hány éven át adott vonalat, kapcsolta a hívott számokat, hozta külföldön élő szeretteink hangját az otthonunkba.

– 33 éve vagyok ezen a pályán, első gyermekemet szinte az édesanyám nevelte fel, mert akkor még nem volt Gyes. Állandóan műszakoztam, ami nem kímélte sem a karácsonyt, sem a Szilvesztert és egyéb ünnepeket sem. A második gyermekemmel már otthon tudtam maradni, ennyi volt a megszakítás.

– Milyenre volt fárasztó ez a munka?

Dárdai Lászlóné (Anikó)
– Először 8 órában, majd hét órában dolgoztunk. Óriási hanghatások, állandó sípolás, bűgás a fülünkben, amely gyakran akkor sem szűnt meg, amikor már családunk körében otthon voltunk. (Erre a kérdésre szinte mindenkiből dőlnek a mondatok! a szerk.) Óriási türelemre volt szükségünk, a foglalt vonalakat figyelemmel kellett kísérni, emellett rengeteg új hívást is teljesíteni kellett. Három gyermekemre gyakran szüleim vigyáztak. A technika javulása munkánkat gyakran segítette, de a zajhatás és a munka mennyisége anynyira kifárasztott bennünket, hogy teljesen kimerülten érkeztünk haza.

– Milyen technikai változásokban volt részükhöz?

– Cini: 1962-ben kezdtem

a postánál, akkor még félautómata volt a helyi kapcsolás, és kézi kapcsolású volt az interurbán hívás.

– Bencsikné Köveskúti Györgyi: Nagy fellendülést hozott Mohács távhívásba történő kapcsolása, mely az előfizetőknek is megkönnyítette tárcsázási lehetőségeit, és a környező falvak is előnyösebb helyzetbe kerültek a vonalak jobb felszabadultsága révén.

– Mire emlékeznek vissza legszívesebben?

– Györgyi: A legszebb élmény volt, ha erőnkön felül is segíthettünk úgy, hogy gyakran az ügyfél nem is tudott róla.

Húth Árpádné, Marika, 19 éve dolgozik telefonközpontként, két gyerek édesanyja:

– Kedves emlékem marad az a néhány nap, amikor egy mohácsi előfizető Dél-Afrikában dolgozó férjének szeretett volna telefonálni. Gyakorlatilag három teljes munkanapomba került, míg sikerült kapcsolatot létesíteni.

– Györgyi: Sokszor mi közvetítettünk a hívó és a hívott fél között, mert mi hallottuk őket, de ők egymást nem hallották, olyan rossz volt a vonal.

– Maradtak-e rossz emlékek?

– Anikó: Reméljük, sikerül elfelejteni. Gyakran kiabáltak trágár szavakat, gúnyos megjegyzéseket a telefonba; például: Na mi van, megitta már a kisasszony a kávéját? A felháborodott ügyfél azt sem láthatta, hogy milyen halom jegy volt a kezünkben, mind kapcsolásra várva. Talán nem is gondolt arra, hogy más esetleg mentőt, rendőrt, vagy tűztoltót szeretne hívni.

– Cini: A szelektív vonalak meglétekor délután 16 óra után például: Szajk, Versend, Babarc egy vonalon volt. Ha csak egy előfizető telefonált 5-6 percig, addig a fent említett 3 községből senki sem tudott telefonálni. Most viszont csak tárcsázni kell, és azonnal kapcsolatban van a falu a várossal, falu a faluval, és ezek a települések a nagyvilággal.

Ügyfeleink a nehézségek ellenére zömmel türelmesek voltak, s úgy éreztük, amennyire csak lehetett, mi is azok maradtunk.

– Milyen volt az utolsó munkanap?

– Marika: December 23-án dolgoztunk utoljára, ez már fizikailag jóval könnyebb volt, mint a többi, de lelkileg a legnehezebb. December 23-án 10 óra 10 perckor bekapcsolták az utolsó még távhívásban nem lévő helyiségeket, Homorúdót és Sárhátot. Ugyanettől a perctől a 01-es telefonszámon már Pécs jelentkezett, és a mohácsi központ kezelése megszűnt.

– Cini: Mi pedig megsíratuk régi munkahelyünket, ahol azért dolgoztunk ilyen hosszú ideig, mert munkánkat nagyon szerettük.

– Györgyi: Jóleső érzés, hogy a digitális centrum átadását követően rólnk is szólnak, akik a legnehezebb időszakban sok éven át az előfizetők segítségére voltunk.

– Hogyan tovább?

– Dárdainé (22 éve a telefonközpontban):

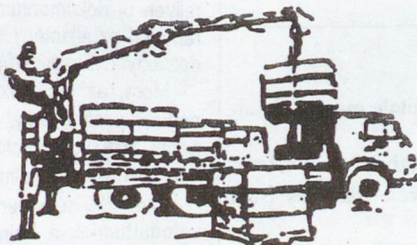
Szerencsésnek érezhetjük magunkat, hiszen a Pécsi Távközlési Igazgatóság igen nagy anyagi ráfordítással biztosítja a további munkánkat. Amint azt bizonyára tudják, a 09-es tudakozóban Pécs jelentkezik be. Reméljük, a tudakozó vonalain ismét mi is az Önök szolgálatára lehetünk.

– Mit kívánnak az előfizetőknek és önmaguknak a jövőt illetően?

– Sok türelmet a telefonáláshoz, mert arra ezután is szükség lesz, valamint békés, boldog új esztendő.

Kívánjuk, Cininek, Györgyinek, Marikának, Anikónak és a másik négy kolléganőnek: Ildikónak, Katinak, Vilmának és Nórának is, hogy így legyen, (ők betegségük miatt riportunkban nem szerepelhetnek.) Köszönöm, hogy szívesen nyilatkoztak újságunknak arról, amit nagyon szerettek: a munkájukról.

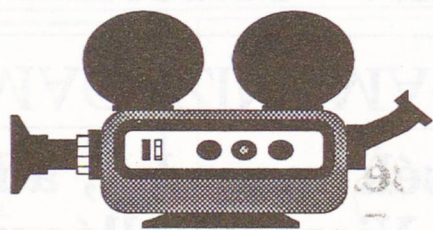
M.É.

Megrendelhetők:

Betongerendák, áthidalók, belétestestek, födémpanelek, különféle téglák, cserepek (Bramac, békéscsabai), épületfa, nyersbeton mixerkeszközgálással, folyamkavics, folyamhomok, cement, égetett mész, egyéb építőanyag.

Igény szerint házhozszállítással!

A Bartók Béla Művelődési Központ rendezvényei

A művelődési házban
14-én 21 órától JOY-bál
21-én 19 órától Svábbál
Zene: Karawanka
28-án 21 órától farsangi bál
Zene: ASTERIX

A Kossuth Filmszínházban 25-én 19 órákor a felnőtt színház- bérlet IV. előadása

R. Zimmer-W. Kohlhaase: Hal négyesben – zenés vígjáték 2 részben.

Szereplők: Felföldi Anikó, Moór Mariann, Bencze Ilona, Harsányi Gábor, Komlósi Zsuzsa

Moziműsor

12-15. Szabadnapos baba (színes, amerikai)

R.: Patrick Read Johnson
Fsz.: Joe Mantegna, Lara Flynn Boyle
T.: A Blink-család kilenc hónapos kisbabája elunja a mami gügyögését, a papi buta játékait, és elhatározza, hogy felfedezi a világnak azt a részét, amelyet a felnőttek a járóka gonosz rácsaival elrekesztettek előle.

16-18. Wyatt Earp – Szív, fegyver, igazság (színes, amerikai, feliratos)
Csak 18 órákor, emelt helyárral!!

R.: Lawrence Kasdan
Fsz.: Kevin Costner, Dennis Quaid, Gene Hackman

T.: Az Earp-család legifjabb sarja ártatlan fiúként indul útnak. Miközben egész Amerikát bejárja, a romlatlan lelki, fogékony fiatalember az igazság kérelhetetlen harcosává válik.

19-20. Időzsaru (színes, amerikai)

R.: Peter Hyams
Fsz.: Jean-Claude Van Damme
T.: 2004-et írunk, az időutazás valósággá vált, és vele együtt felbukkan a bűnözés egy új fajtája. Meg lehet változtatni történelmi eseményeket, ellenőrizni lehet a pénzpiacot, egész nemzeteket lehet romlásba dönteni. Így hát létrehozták az Idő Felügyeleti Bizottságot.

23-25. Szabadadás (színes, amerikai, feliratos)

R.: John Irvin
Fsz.: Eric Roberts, Pamela Gidley, Jeff Fahey

T.: Kathy Afrikában megismerkedik egy titkosügynökkel, és belekeveredik az Interpolon belüli harcba

26-29. Specialista (színes, amerikai, feliratos)

R.: Luis Llosa
Fsz.: Sylvester Stallone, Sharon Stone

Keresztrejtvény

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
13				14					15			
16				17					18			
19			20			21		22		23		
		24			25				26		27	
28	29		30		31			32		33	34	
35					36				37			
38			39	40				41			42	
		43				44				45		
46	47		48			49		50		51		52
53		54		55			56			57		
58			59		60				61			62
63						64		65			66	
67					68					69		

4	32	25	18	34	36	8	7	66	21	29	35	24
---	----	----	----	----	----	---	---	----	----	----	----	----

Állandó híd építését tervezi a Mohácsi Városi Önkormányzat. Közismert az idősebb generációban, hogy városunknak csak ideiglenes hídja van, mely télen, erős és tartós fagyok idején „üzemel”. Tréfás kedvű népünk még nevet is adott neki. A régmúltban, választások idején korteskedő, rendszeresen hidat ígérgető képviselő a névadó. Erről szól a vízszintes 1. sor. Ma a mohácsiak kívánságát a függőleges 1. sor fejezi ki. A híd megépítésének realitását az ábra alatti külön sorban rejtőző fogalom, valamint az e célból működő kuratórium alapozza meg. A külön sor megfejtendő az ábra azonos számú betűinek átmásolásával.

Beküldhető a vízszintes 1., a függőleges 1 és a külön sor megfejtése a Mohácsi Hírlap szerkesztőségére 7700 Mohács, II. Lajos u. 1. címére.

Beküldési határidő: 1995. január 23. A helyes megfejtők között díjakat sorsolunk ki. Az eredményt a következő számbunkban közöljük.

Meghatározások
Vízszintes

1.A fentiek szerint 13. Az Aranykoporsó írója 14. Rántás nélküli sűrű babfőzelék 15. Lankadatlanul figyelő 16. A történelem előidézője 17. Szenege fővárosa 18. Mohamedán isten 19. Igen, oroszul 20. Tartó 21. Avatók egyenmű betűi 23. A Ludas Matyi főszerkesztője volt (vezetőnév) 24. Nyakló része! 25. Nóták 27. Fürdőalkalmosság 28. A tetejére 30. Megszabja az adót 32. Német folyó 34. Alma bel-seje! 35. Nem tud beszélni 36. Menyasszony 37. Göngyöleg 38. Horvátország nemzetközi gépkocsi jele 39. Ravaszdi 41. Utazó személy 42. Mister 43. Távoli helyre 44. Valami után levő 45. Vám, németül 46. Mennyiség, röviden 48. A mai napon 50. Szervusz, bizalmaskodva 52. A közepén emel! 53. Tolna megyei település 55. Helyezte 57. A legérdekesebb rész (átvett idegen szó) 58. A búza sárgulni kezd 60. Zsana (Bács-Kiskun megyei település) páratlan betűi 61. Félig el-tart! 62. Alá 63. Csomagol 64. Nem egészen steril! 66. Elmélet 67. Kis keresztmetszetűek (az első kettősbetű hiányával)

68. Csalóka, tájnyelven 69. Végezd!

Függőleges

1. A fentiek szerint 2. Tréfa 3. Időmérő 4. Föltéve 5. Dacos felelet 6. Nagy mennyiségű 7. Vág völgyi kis város 8. Cipő-fűző 9. Részvénytársaság, röviden 10. Végül megbékélt! 11. Nyílászáró szerkezet 12. Délutáni (ötórai) táncos rendezvény 17. Becézett orvos 20. Lefedem 22. Magánszemélynél, pénzért étkezésben részesülő 25. Női név 26. Jó, argó nyelven 29. Hozzáért, de csak részben! 31. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei település 33. Valakit figyelmeztetett valamiért 40. Várnak legrégibb, belső része 41. Települések közlekedési útvonala 42. Német város 47. Ideiglenes lakóház 49. Függőleges! 51. Mikszáth-regényhős 54. Tepsit sütéshez előkészít 56. Völgy a Vértes és a Gerecse hegységek között 59. Elkezd kokettálni! 61. A Nagy-Tavak egyike az USA-ban 62. Férjes asszony, Angliában 65. Meggyőződés 66. Az elmúlt nap! 68. Rövid, kétjegyű mássalhangzó 69. Morze-jel.

F.J.

A mohácsi színházberlet negyedik előadása

Január 25-én 19 órákor a Kossuth Filmszínházban

R. Zimmer- W Kohlhaase: Hal négyesben

zenés vígjáték két részben

Szereplők: Felföldi Anikó, Moór Mariann, Bencze Ilona, Harsányi Gábor, Komlósi Zsuzsa

Fordította: Gál M. Zsuzsa
Zene és dalszöveg: Wolf Péter és Szemes Iván

Díszlet: Horváth Károly
Jelmez: Sz. Varga Katalin
Koreográfus: Salamon Erzsébet
Zenei vezető: Komlósi Zsuzsa
Művészet vezető: Éless Béla
Rendező: Frenkó Zsolt

A három Heckendorf kisasszony: Sarolta, Cecília és Klementina, jól jövedelmező sörgyárat örököl apjuktól, és – mint minden esztendő-

ben – ez évben is megérkeznek Merklinbe, hogy ott töltsék a nyarat. Kísérőjük az inas, aki húsz esztendeje szolgál a házban, illetve a – már nem éppen bakfis korú – hölgyeknél egyéb ügyekben külön-külön is. A testvérek persze mit sem tudnak arról, hogy Rudolf éppen a másikkal teszi a szépet. Így egyenként csinos kis örökséget helyeztek kilátásba inasuknál, a „munkakörén kívüli teendőért”. A megfáradt Rudolf már-már egészségét félti e kimerítő tevékenységben: legszívesebben elutazna, hogy új életet kezdjen, ehhez azonban pénzre van szüksége. Kér, később követel, végül fenyegetőzik, de az utóbbi sem vezet eredményre. Annyit ér el vele, hogy a három nőszemély – félve az egymás előtti lebukástól – ördögi tervet forral ellene. Ó viszont arra a következtetésre jut: élő embertől örökölni nemigen lehet...

Az előadásra bérleten kívül jegyek is válthatók, elővételben a Művelődési Házban.

A karácsonyi rejtvény nyertesei

Tisztelt Olvasóink!

A Computer SysTeam Kft-vel közös vetélkedőnk után újra keresztrejtvényekkel állunk játékos kedvű olvasóink rendelkezésére.

Az első rejtvényünk Földes József szerkesztésében 1994. december 17-i számunkban jelent meg, ennek helyes megfejtései a következők:

Vízszintes: 1. Boldog karácsonyi ünnepeket kíván a Mohácsi Hírlap

36. Betlehem
49. Jézus
51. Názáret
65. József
70. Heródes
Függőleges: 1. Béke és boldogság az egész világon
54. Mária

A szerkesztőségbe beküldött helyes megfejtések közül a következők kapnak díjat (1-1

fényképalbumot):

– Schunkné Bánfai Erika Mohács, Hársfa u. 6.
– Gruber Ferencné Mohács, Park u. 7/b.3.

– Lickert Tímea és Rita Mohács Ete J.u.11/a. 2/f.

Kérjük, a nyertesek jelentkezzenek január 20-ig a Mohácsi Hírlap szerkesztőségében (II. Lajos u.1.).

Egy cinikus naplójából

– **Hazaszeretet** – Mi közöm az átmenetileg éppen szárazonlevő földcafatokhoz?

– **Táplálkozás** – Az ember csak szív, sűrít és kipufog. És ezt úgy hívják, hogy szerves élet.

– **Önismeret** – Ha a jó emberek szemével nézném magam, biztos meghatódnék. Ha a gonoszakéval, kevés választana el attól, hogy magamra ne támadjak. Egyik érzés sem ért még el eddig. Most hová is tartozom tulajdonképpen?! Ezt döntsék el a harmadik csoport-

ba tartozók!

– **Cinizmus** – Legfőbb orvosság az idő előtti ostoba, tehát nevétséges halál ellen.

– **Magány** – Magamban jól elvagyok. Még ha közben meg is hülyültem.

– **Lemondás** – Minden, ami örömet okoz, az vagy bűn, vagy túlzás. Mi a megoldás? Lemondani! - jelentette ki a plébános úr két zsíros falat elfogyasztása közötti szünetben.

– **Az élet?** – Toporgó sorbanállás a halál pultja előtt.
– A halál? – A kifordított-

zsebű élet hitele magas kamattal.

– **S az ember?** – A teremtés forgatókéje Sátán és Isten tőzsdéjén.

– **S a költészet?** – Kétségbeesett kapaszkodás a szavakba.

– **S a művészet?** – A cse-csemő, ha eljött az anyamellet, újat keres magának. Csak az újból, ha rátalált, nem folyik tej. Kipállik tőle az ember szája.

Lajdi Péter

Könyvtári hírek

Kedves régi és leendő olvasóink! A jövőben szeretnénk rendszeresen hírt adni magunkról: arról, hogy mi történt a könyvtárban, milyen új dokumentumokkal gyarapodott az állomány, milyen rendezvényeket szervezünk.

Most, az első alkalommal a periodikumokra, tehát a napi- és hetilapokra, a folyóiratokra szeretnénk felhívni a figyelmüket.

Idén 150 féle periodikumból válogathatnak a beiratkozók. A tizféle napilapot és több hetilapot bárki olvashatja a könyvtár földszinti előterében, a tagsági díj befizetése nélkül. A naponta megjelenő újságok között megtalálhatják az Új Dunántúli Naplót, az országos jellegűek közül a Magyar Hírlapot, Népszabadságot említhetjük a „komolyabb” kategóriából, a Kurír és a Mai Napot a szórakoztatásra törekvők sorából.

A hetente megjelenők közül nagy érdeklődésre tarthat számot a 168 óra, Képes Európa, Képes Újság, Magyar Narancs, Nők Lapja, Rakéta Regényújság, Reform, melyet mindenki elolvashat.

Az Élet és Tudomány, a HVG, a Pesti Műsor utódként szereplő Program Magazin elolvasásához azonban már olvasójegy szükséges.

Ez vonatkozik a következő, ritkábban érkező időszaki kiadványokra is, melyeket biztosan sokan átlapoznának.

Megrendeltük a Mohácsi Hírlapot, az Autó-Motort, az Annát, a Burdákat, a Családi Lapot, az Élite magazint, az Ezermestert, a Filmkultúrát, Filmvilágot, Fotó-magazint, Férge Ujjakat, História, Ifjúsági Magazint, az Inspiráció című számítógépes folyóiratot, az Interpress Magazint, a Kuttyát, a

Lakáskultúrát, a Magyar Konyhát, a National Geographic Magazint, az Otthont, az idősebb korosztálynak készülő Őszidőt, a Pályázatfigyelőt, a Rubicont, a Színház című folyóiratot, a Természet Világát, a Természetbúvárt, a TESZT Magazint, a Turista Magazint, Ufó Magazint, Új Elixírt.

Ezek mellett természetesen járnak különböző irodalmi, társadalmi, szakmai folyóiratok is.

A fiatalabb generáció átböngészheti a könyvtárban pl: a Dörmögő Dörmötört, a Képes Nyelvmestert, a Kincskeresőt, a Sünit. A német nyelvet ismerőknek ajánljuk a Neue Zeitung című hetilapot, a horvát nyelvet beszélőknek pedig a Hrvatski Glasnik mellett a Zagrábból érkező napilapokat!

Sándor Valéria
könyvtáros

Együtt-egymásért

A XX. század egyik ezidáig megoldatlan problémája a kábítószer és más drogok esetében merül fel.

A probléma iránti érdeklődést kívánta felkelteni a „Fekete Virág” című drogellenes rajzpályázat díjazott gyermekrajzait bemutató kiállítás, mely pályázatot mind megyei, mind országos szinten a mohácsi Kálló Katinka nyerte meg. Ebből az alkalomból beszélgettem dr. Cserép Attilával, a Baranya Megyei Rendőrfőkapitányság bűnmegelőzési osztályának vezetőjével és Hertayné Péter Veronikával, mohácsi rendőrhadnaggyal.

Most, hogy hazánk tranzitútjából tranzitállomássá degradálódott, potenciálisan megnőtt annak a veszélye, hogy az országban felhalmozott drogok, azok közül is főként a kábítószer, nem utazik tovább nyugati országokba. Ennek az „előrelépésnek” köszönhetően erőteljesen megnövekedett a fogyasztói réteg társadalmunkban. Ez bebizonyosodni látszik országos, illetve megyei szinten is, hiszen a kábítószeres visszaélések elleni eljárások száma nőtt, és belátható időn belül nem is fog csökkenni.

Beszélünk kábítószerrel, drogról, de tisztában vagyunk-e ezek jelentésével? A drog egy gyűjtőfogalom, amely mindazokat a szereket jelöli, melyek a szervezetbe bekerülve megváltoztatják annak működését. Csoportosításukat tekintve két nagy részre bonthatjuk őket: legális illetve illegális drogok. A legális drogoknál nem kell nagy dologra gondolni, az alkohol, a dohányzás, a kávé sajnos mindennapi életünk része. Az illegális drogok körébe tartoznak a különféle kábítószeres. Ezek a központi idegrendszer működését változtatják meg hosszabb-rövidebb időre, és fogyasztásuk után nagyon hamar kialakul a függőség, amely lehet fizikai illetve pszichikai. Mindkettő olyan jellegű, mely nagymértékben megváltoztatja az illető személy viselkedését, magatartását.

Megnőtt a veszély, hiszen a mindenféle postai jelzés nélkül, illegálisan árusított LSD bélyegek mellett - ami hallucinációs kábulatot idézhet elő - felbukkantak új szerek is. Főként diszkókban és más szórakozóhelyeken szinte alig leplezetlenül, nem nagy összege-

kért hasist és marihuánát vásárolhat a honpolgár.

A szer kipróbálása történhet kíváncsiságból vagy a „barátok” unszolására is, de ha valaki problémákkal küzd, és a drogok illetve azon belül a kábítószeres használatokor bekövetkező bódulat számára pozitív hatást gyakorol, akkor az a személy sajnos potenciálisan veszélyeztetett. Tehát a probléma megoldásához vezető utat ne feltétlenül a rendőrség munkájában keressük. Hiszen elsődlegesen a szülők a felelősök gyermekük biztonságaért, de sajnos, nagy részükön az anyagi szemlélet egy bizonyos érzelmi sivárságot is hozott magával, és ez a sivárság az anyagiak kompenzálásával jár együtt.

A bűnmegelőzés egymaga aligha tudja megoldani ezt a szörnyű problémát. Önmagában kevés. Hiába a felvilágosítás, a nagyarányú, hiteles információk. A szülőknek, tanároknak, embertársaknak egymással összefogva ugyanolyan nagy részt kell vállalniuk ebben a munkában.

H.C.s.

Egy szép álom szertefoszlása

A Szovjetunió és a közép-, valamint kelet-európai kommunista államok megszűnésével egyidejűleg felhangosodott - legalábbis itt Magyarországon - az a megállapítás, hogy a kommunizmus haláltusáját az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc indította el. A magyarországi jobb- és baloldali versengve sajátítja ki az elsőbbséget az 56-os forradalom kihozzákban: a reformkommunista Petőfi-körösök éppúgy maguknak tulajdonítják az újat hozó eszmék megvalósítására tett kísérletet, mint a korabeli újjászerveződött pártok és a tevőlegesen fegyvert fogó pártkivüliek. Azóta is tartja magát e szép, álmok is tekinthető felfogás, melynek dicsfénye a mai napig sem kopott le. Példa rá a számtalan 56-os mozgalom, párt, szövetség, stb. ténykiszajátító meglete. Ezek mindegyike magának vindikálja a „hiteles” kezdet jogát és „egyedüliségének” valódiságát.

A közelmúltban került kezembe az Aachenben élt, de nemrégiben elhunyt dr. Tamáska Lóránd törvényszéki orvoskollégát, „A magyar 56 háttere” c. memoárja, melyet levél útján közölt egy nem különösebben elterjedt magyar folyóirattal. Dr. Tamáska a Rákosi- és Kádár-rendszerben folyamatosan praktizált, és a legmagasabb kormány- és pártkörökben forgott foglalkozása és rokon kapcsolati révén is. Azonkívüli ismeretségi körébe tartozott számos magasrangú szovjet - főleg orvos - főtitisz, tábornok.

Emlékiratában írja: „... mennyi gyönyörűség van a történetek számára, melyeket nem vihetek a sírba ... az 1956-os eseményeknek is sora kell kerülni.” Elégé terjedelmes bekezdés után megemlíti, hogy Baljakin szovjet orvos-alezredes, aki az ausztriai megszállás teljesített orvosi szolgálatot, 1955 őszén, amikor hazarendelték az osztrák semlegességi szerződés után, a pesti Keleti pályaudvaron való megbeszélés találkozásuk alkalmával a következőket mondta neki: „... Kolléga úr jól tudja, hogy az orosz csapatok elhagyják Ausztriát és annak az lesz a következménye, hogy Magyarországon lesznek bizonyos változások. Ne higgyen ezeknek az átmeneti jelenségeknek, nehogy elgaloppírozza magát, mert annak később

igen hátrányos következményei lehetnek.” (Jól gondoljuk meg: ez a figyelmeztetés 1955 őszén hangzott el!) Dr. Tamáska akkor nem értette, hogy tulajdonképpen mire célzott, mit akart mondani az orosz tiszt.

A legmagasabb pártkörökben járatos orvosszakértőnek csak akkor kezdett derengeni, hogy mit is akart tudtára adni szovjet orvoskollégája, amikor Kádár Jánosnál volt 1956 július 18-án a Pest megyei Pártbizottság Arany János utcai pártbizottságában. Tamáska előzőleg telefonon felhívta Kádár Jánost, hogy szeretne vele néhány dolgról részletesen elbeszélgetni. Kádár a fent megadott időpontot jelölte meg a megbeszélésre. A gondolatcserén - az emlékirat szerint - Kádár egy megjegyzésére az indulatba jött orvosszakértő az asztalra csapva felugrott és az ajtó felé sietett gyors léptekkel, mire Kádár János utána futott, visszahúzza és a következőket mondta neki: „Nonó, ne legyen olyan heves, legyen még egy kis türelemmel, várjon nyugodtan - és ezt mondja meg az egyetemi hallgatónak is -, elárulom magának, hogy itt ősszel, októberben forradalmi úton sok minden meg fog változni.”

Az emlékiratnak most már világos volt orosz kollégájától kapott figyelmeztetése: az információ forrása eléggé hitelesnek tekinthető.

A Kádártól és - előzőleg - Baljakintól kapott figyelemfelhívásra alapozza dr. Tamáska Lóránd azt a véleményét, hogy 1956 októberében Budapest

**nem forradalom,
sem ellenforradalom
nem volt, hanem egy
államcsíny.**

Bizonyításához a következő adatokat, tényeket használja fel:

„... Az 1956 október 23-i magyar események magvait Párizsban vetették el 1947 február 10-én. Ekkor kötötték meg a magyar-szovjet békeszerződést, melynek következtében megszűnt a hadiállapot Magyarország és a Szovjetunió között, a megszálló csapatok elhagyják az ország területét, de visszamaradhattak u.n. útvonalbiztosító egységek, mert Ausztria egy része továbbra is megszállás alatt maradt, és ezen csapatok ellátása a Csap-Budapest-Bécs vonalon történt. A békeszerződésben azonban azt is aláírták,

hogy az osztrák békeszerződést követően egy éven belül az „útvonalbiztosítók” is kitakarodnak.” (...) „A „megbontathatlan” szovjet-magyar „barátság”, más szóval az örökös megszállás érdekében beleépítették, belecsempésztek a békeszerződésbe egy paragrafust, mely lényegileg az egész szerződést annullálta, egy értéktelen papírdarabbá degradálta. Kikötötték, hogy amennyiben fennáll a „fasizmus” visszaállításának veszélye, akkor joguk van Magyarországra bevonulni. A „veszély” megítélése az ő szájuk ízétől függött és a „visszatéréshez” nem igényelték a magyar kormány „behívását”, az ő szuverén joguk volt a „nemzetközi jog” szerint is elismert békeszerződés alapján.” (...) „1956 őszén Magyarországnak is oroszmentesnek kellett volna lennie. Ez azonban stratégiaileg lehetetlen volt ... mert Csehszlovákiában, Ausztriában, Magyarországon, Jugoszláviában nincsenek orosz csapatok. Az ausztriai kivonulást tehát úgy kellett megrendezni, hogy egy időben a „nyitott kaput” becsukni Magyarország változatlan megszállásával. És erre „jogos” lehetőséget adott a fasizmus visszatérésének veszélye. Nem kellett ahhoz semmi más, csak ügyesen, agent-provokatórok segítségével kiváltani. A KGB-nek nagy gyakorlata van az 1956-os „ellenforradalomhoz” hasonló népi megmozdulások szervezésében, kivitelezésében.” (...) „Ennek a taktikának egyik első része volt a Petőfi-kör létrehozása. Sokat beszélnek ma a Petőfi-kör „forradalmi” szerepéről, de hallgatnak arról, hogy a pártközpont „leányvállalata” volt, az „áthangolás” szerepével.” (...) „Az írók lázadása sem volt őszinte, vagy spontán.” (...) „Még elképzelni is nehéz a „megterészt” annak a Méray Tibornak, aki szerint az elvetemült amerikaiak halálos betegségeket létrehozó baktériumokkal fertőzött cse-rebogarakat szórtak Korea hómezőire. Minden bizonnyal nem volt meggyőződéses kommunista - Sztálin-díjas Aczél Tamás kollégájával együtt -, hanem csak bértollnok, aki mindenkor fizető gazdáinak szája szerint írt és ír.” (...)

Grain Ferenc
(folytatjuk)

Nagy Endre

1936-1994

Búcsúztunk, ismét egy kopsó mellett álltunk. Megint elvesztettünk egy kollégát, egy barátot. Immár több mint öt éve küzdött gyógyíthatatlan betegségével, és most feladta. Megrendülve és megdöbbenve kaptuk a hírt, nincs már többé, elment közülünk.

Nagy Endre kollégánk 1960 óta dolgozott a Mohácsi Farostlemezőgyárban. Kezdetben mint villanyszerelő, majd művezető, 1975-től a villamos üzem helyettes vezetőjeként végezte munkáját.

Szakemberek generációi nőttek fel mellette, tanulták meg a szakmát, a szakma szeretetét. De lehetett Tőle más is tanulni, emberi tisztességet, segíteni és tenni akarást, és azt is, hogy lehet újra kezdeni, emelt fővel viselni az emberre jutó csapásokat.

Nem volt könnyű élete. Orvosnak készült, de az 1956-os tevékenysége miatt soha nem lehetett az. Megjárta, megismerte a „malenkij robot” poklát. Volt ereje kiváló szellemi képességeivel segédmunkát végezni, és megtanulni egy szakmát, amit aztán felsőfokon művelt. Mégsem lett belőle

„okleveles” mérnök, mert a múlt egy jó ideig kísértett még, és mert az egyéni előrejutásnál többre tartotta azt, hogy a rábízott feladatot jól oldja meg.

Műszaki megoldásai, színvonalukat tekintve mégis mérnöki munkák voltak, mert autotidakta módon mindent megtanult, amit a szakmáról tudni kell.

Szabad ideje szinte sose volt, mert belső készletét érezte, hogy ott legyen mindig, ahol valamit tenni kell, legyen az a templom világításának szerelése, antennaállítás az MHSZ-klub rádióinál vagy

eredményjelző tábla készítése a sportegyesület részére. De belefért az idejébe baráti alapon TV-t javítani, vagy olykor focizni barátja kisfiával, játsszani az unokákkal.

Szerettük és tiszteltük, mert szeretetre és tiszteletra méltó volt. Amikor 1989. októberében már nem tudta vállalni egészségének leromlása miatt a napi munka terheit, rokkant nyugdíjba kényszerült. De kapcsolata velünk, MOFÁ-sokkal ekkor sem szakadt meg. Amikor tehettük, meglátogattuk, és a rádiós kollégáknak köszönhetően az éter hullámain is találkoztunk. Már nagyon beteg volt, de ott volt velünk a rádiós klub jubileumi ünnepségén is. A rádióhullámokon kaptuk a megrendítő hírt is: Ma hajnalban elhunyt édesapám ...

Január másodikán egy képeslap volt az asztalomon, új évi jókívánságokkal, s rajta az aláírás: Bandi.

Köszönöm, hogy talán utolsó gondolataiddal is itt jártál közöttünk, és köszönöm azt is, hogy éveken keresztül megtiszteltél a barátsággal.

SzD

Park utcás hírek

- Pedagógusok a környezetért című országos pályázaton az alsós mk. pályamunkája I. helyezést ért.

Munkatársak: Reisz Ferencné, dr. Döbrössi Lászlóné, Somos Zsuzsa, Kovácsné Bodor Erika, Keszthelyi Jánosné, Gratznerné Bakó Katalin, Cserdi Andrásné, dr. Csizmadia Csabáné, Schramm Gábor.

- 1994. december 11-13-ig regionális konferenciát tartottak Ausztriában, Leibnitz városában „Európa az oktatásban”, illetve az Európai Unió több, mint gazdasági közösség címmel. Erre az érdekes és az elkövetkező évtizedek oktatási munkáját is meghatározó konferenciára kapott meghívót a pécsi Pedagógiai Intézetből iskolánk két némettanára: Werner Györgyné és Puch Jánosné.

- „Hadüzenet az újságpapír-hulladéknak” papírgyűjtési versenyben a Park Utcai Általános Iskola a dunántúli iskolák részére meghirdetett versenyben 8. helyezést ért el. Szervező tanár: Katona Klára

- 1994. december 3-án a pécsi Leőwey Klára Gimnáziumban országos német nemzetiségi versenyt rendeztek, 181 tanuló részvételével.

Bánki Tímea és Méri Tímea a Park Utcai Általános Iskola 8. a. osztályos tanulói kiváló teljesítményt nyújtottak, és ezért felvételi mentességet kaptak, így jövőre a Leőwey Klára Gimnázium német tagozatán folytathatják tanulmányaikat. Felkészítő tanár: Puch Jánosné

LAKOSSÁGI APRÓHIRDETÉSEK

Ingatlan

Mohács szívében exkluzív, nagyméretű, összkomfortos, telefonos családi ház üzlethelyiséggel, melléképületekkel - kizárólag igényeseknek eladó! Érd.: Perényi u. 5. Tel.: (69) 311-309

Mohács körzetében 7200 m² telken felújításra szoruló 3 szobás ház, „gombászatra alkalmas pincével kedvező áron eladó! Jó közlekedés, víz, gáz van. Ajánlatokat vállalkozás jellegére a szerkesztőségbe kérek.

A somberek új mellett hétvégi háznak is alkalmas, padlásteres lakóépület 600 négyszögöl földterülettel (szőlő, gyümölcsös, szántó) eladó! Érd.: az esti órákban Mohács, Virág u. 28.

Mohács, Radnóti ltp. 3. IV/13. 2 szobás lakás eladó! Érd.: a helyszínen vagy a (69) 302-085-ös telefonon

Egyéb

FÉNYMÁSOLÁS
A/4-es lap 5 Ft/db
Érd.: a szerkesztőségben

Szeretne alapfokon megtanulni angolul?
6 db relaxációs hangkazetta a hozzájuk való egy kontroll kazettával féláron eladó!
Érd.: Tel.: (69) 300-627
Balli Péter
Felszab. 5. ép. fsz. 4.

Labdarúgás

Újabb tornagyőzelmet aratott a mohácsi GÁZMŰ Foci-suli

Január 2-én Pécsen, a Városi Sportcsarnokban a BLSZ által kiírt tornára kapott meghívást Dárdai Ferenc edző csapata.

A 12-13 éves fiúk - Szigetvár, Komló, Siklós, Pécs-Meszés, Pécs FC - hasonló korú tehetséges fiataljaival mérték össze erejüket.

Eredmények:

Gázmű - Komló 2:1

Gázmű - Pécs-Meszés 2:0

Gázmű - Szigetvár 4:0

Gólszerzők: Darabos Zsolt (3)

Pávkovics Gábor (2)

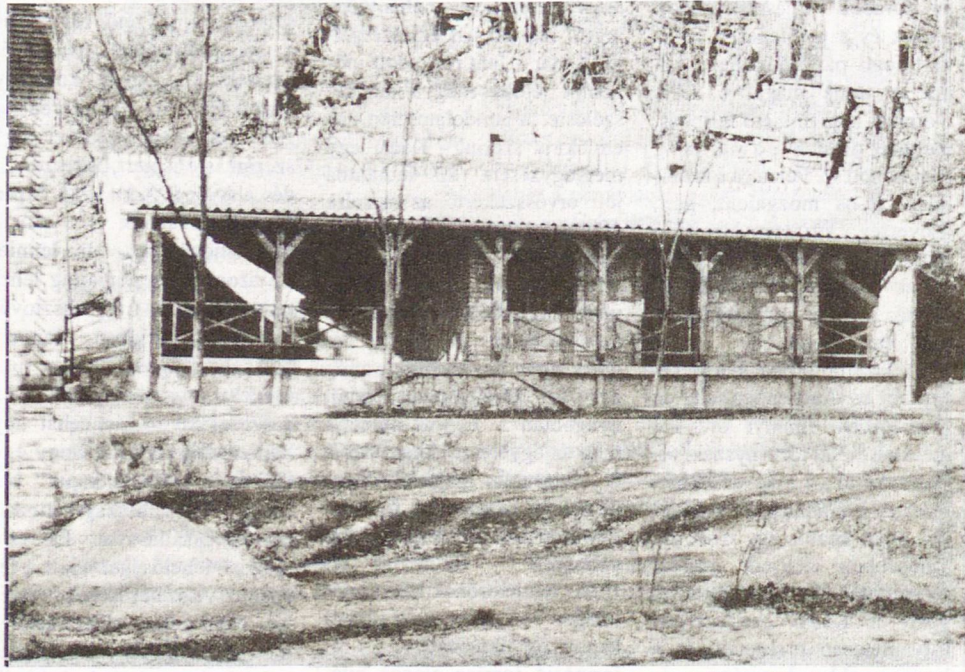
Hum Imre, Kovács Zsolt, Kiss Csaba.

A torna legjobb mezőnyjátékosa: Babai János (Gázmű).

A Baranya Megyei Labdarúgó Szövetség részéről meghívást kaptak a korosztályos megyei nagypályás válogatottba a mohácsi fiatalok közül: Babai János, Pávkovics Gábor, Tóth Gyula, Darabos Zsolt.

Hajrá Gázmű!

Nagy Sándor
elnök

1994. év végére elkészült a Mohácsi Szabadidő SE szőlőhegyi Duna-parti üdülő területén az új csónakház a tagság nagy öröme és jelentős anyagi illetve társadalmi munka hozzájárulásával.

Fotó: Bakó Ákos

Testvérkapcsolatok

Csiklázárfalva – Sátorhely

A Sátorhelyi Erdélyi Baráti Kör hét tagú küldöttsége dec. 15-19-ig Csiklázárfalvára utazott. A két település két éve tart fenn testvérközségi kapcsolatot, ez idő alatt kölcsönösen több ízben, csoportosan és egyénileg is meglátogattuk egymást.

A nyár óta mindkét faluban működik a cégbíróság által bejegyzett baráti kör, külön alapítvánnyal, – melynek összegét a község, – s elsősorban az ottani iskola – fejlesztésére, és

a tehetséges gyerekek támogatására szeretnénk fordítani.

A mostani látogatás fő célja a felsőtagozatos gyerekek cserelátogatásának megszervezése volt: melynek első lépéseként a tavaszi szünetben a lázárfalvi gyerekeket szeretnénk egy hétre vendégül látni Sátorhelyen. Az erdélyi szülők nagy megelégedéssel fogadták a lehetőséget, 21 tanuló jelentkezett az utazásra.

A gyerekek nagyon örültek a kis karácsonyi csomagoknak,

a pedagógusok pedig jól hasznosíthatják a magyar tan-könyveket.

Hálásan mondtak köszönetet az ajándékért.

Az időjárás is kegyes volt hozzánk, csodálatos hóesésben keltünk át a Hargitán. Az Erdélyből hozott karácsonyfa alatt szentestén is sok szeretettel gondoltunk nehéz sorsú, de igaz szívű lázárfalvi barátainkra.

Bierbaum – Sátorhely

A Sátorhelyi Általános Iskola igazgatója és három pedagógusa az ausztriai Steiermark Bierbaum nevű községébe utazott az ottani iskolavezetés meghívására. (dec. 11-12-én)

A két intézmény célja: testvérkapcsolat kiépítése az alsótagozatosok között.

Óralátogatások révén ízelőt-kaptunk az ott folyó mun-

kából, érdekes módszereket, ötleteket lestünk el, jó hangulatú beszélgetések során ismerkedtünk egymással. Alkalmunk volt átélni az igazi adventi hangulatot, gyönyörködni a szépen feldíszített, kivilágított osztrák falvakban, városokban.

Megbeszélésünk eredményeként a bierbaumi 3. osztá-

lyosok május elején érkeznek Sátorhelyre kísérőikkel. Látogatásukat a mi tanulóink 1996-ban viszonzozzák.

Reméljük, hogy sikerül mindkét fél számára hasznos és kellemes munkakapcsolatot létrehozunk.

Nyúlne Révfalvi Illdikó
tanár

Brodarics-hírek Asztalitenisz sikerek

Lezajlott az asztalitenisz diákolimpia megyei döntője. Iskolánk ismét jól szerepelt, a megszerzhető 8 aranyéremből 5-öt sikerült a mi tanulóinknak elhozniuk. Részletesebben az eredmények:

II. kcs. leány 1. Wermuthweisz Mária 6.a.

III. kcs. csapat: fiúk

1. Brodarics I.

Urbán Balázs 8.a.

Reisz Zoltán 8.a.

3. Brodarics II.

Héjjas Tamás 8.a.

Pazaurek Balázs 8.a.

leány

1. Brodarics

Rosta Nóra 7.a.

Wermuthweisz Mária 6.a.

III. kcs. egyéni

1. Urbán Balázs

2. Reisz Zoltán

3. Héjjas Tamás

1. Rosta Nóra 7.a.

2. Wermuthweisz Mária 6.a.

És akik e sikerekhez nagy mértékben hozzájárultak: Ódor György és Csizmadia László edzők.

Gratulálunk!

Képen balról jobbra:

Csöboth Zília, Simon Dóra, Rosta Nóra, Urbán Balázs, Pazaurek Balázs, Héjjas Tamás

Cserkészszavok

A magyar cserkészzet

az I. világháború alatt és után

Az I. világháború alatt a kifejezett, közvetlen cserkészmunka szünetelt, azonban a budapesti csapatok megszervezték a sebesültellátást. Ez mentőegyesület formájában működött, ahol naponta 15 cserkész teljesített szolgálatot. A sebesültszállító vonatokból gépkocsival és autóbusszal viték a sebesülteket a kórházba. Szorgalmukkal általános elismerést érdemeltek ki.

Máshol gyűjtéseket rendeztek a károsult rászorulóknak részére, vagy menekülteket irányítottak és helyeztek el. A BKG csapat pl. a román betörés idején, 1916-ban, több, mint 20.000 elszakadt családtagot segített újra egymáshoz.

A proletárdiktatúra szükségének érezte a cserkészzet azonnali felszámolását. Így 1919. tavaszán a mozgalom illegálisba kényszerült. Szerecsére ez nem tartott sokáig, mert 1919. szept. 21-én újra megalakult a MCSSZ. Elnöke először Ravasz Árpád, majd Sik Sándor (1921-1922), utána pedig Witz Béla prelátus lett. Ő 1931-ig volt elnök.

A Vezetők könyve, amelyet Sik Sándor írt, 1922-ben jelent meg. Ez útmutatást adott az elméleti és gyakorlati csapat-szervezéshez. Olyan kitűnő munka volt, hogy számos nemzet cserkészete részben, vagy egészben átvette. Itt kell megjegyezni, hogy a cserkészzetet, mint nevelő jellegű mozgalmat, már korábban a Vallás- és Közoktatásügyi Min. vonta számai alá, de eb-

ben az időben az HM is sokszor rendelkezni akart a cserkészzet felett. A MCSSZ ennek kivédése céljából kérte a kormányzótól gr. Teleki Pál főcserkész vezető kinevezését, aki a HM-beavatkozásokat képes volt elhárítani. A kinevezés megtörtént, így 1922-ben Teleki Pál 15.000 magyar cserkész első főcserkésze lett. Csak 1923-ig vállalta a tisztséget, utána tiszteletbeli főcserkész maradt, és helyette gr. Khuen-Hédervári Károlyt nevezték ki főcserkésze.

Szólnunk kell a magyar leánycserkészetről is. Ez 1919-ig nem létezett. A lengyel leánycserkész rohamos fejlődése azonban nálunk is elindította a csapatszervezést, és ezek a csapatok 1920 tavaszán elkezdtek eredményesen dolgozni. A lányok egyik szervezője, Gerely Jolán, külföldi tapasztalatokat szerezve tervezetet készített. Ezt a MCSSZ 1922-ben elfogadta, és a szövetségben belül ideiglenes Leánycserkész IB jött létre. Ez az IB 1924-ben különvált az MCSSZ-től és MLCSSZ alakult ki belőle. Élére hamarosan Lindenmayer Antónia került. Már 1923-ban 11 leánycserkész-csapat működött. Ez a szám 1925-re 80-ra emelkedett.

A MCSSZ-ben 1920-tól új lendületet kapott a munka. A csapatokat újra számozták, ekkor alakultak ki a kerületek. Az új csapatok számai már a kerületi számmal kezdődtek 1922-től. Az 1918-tól külön

működő Ny. Magyarországi Cserkészszövetség beolvadása is ebben az időben valósult meg. Már 1920-tól megindult a Magyar Cserkész című lap, 1924-től pedig a Vezetők Lapja. Asbóth Sándor megszervezte a Magyar Cserkészek Termelő- és Értékesítő Szervezetét. Megindult a vízcserkészlet is. Zsembery Gyula dr. 1920 nyarán 1000 km-es vízitúrát vezetett hazai folyóviziken. 1922-ben 36 csapat részvételével Cserkészkiállítást rendeztek. Általában megélnék a cserkészéletet.

A táborozások 1923-ban vettek lendületet. Ekkor már 10.000 cserkész táborozott szerte az országban.

1924-ben megalakult a Cserkész Nagytanács. Ennek elnöke Albrecht kir. herceg lett. Az volt a cél, hogy a vezető egyéniségekből álló Nagytanács biztonságos hátteret nyújtson a cserkészmozgalomnak.

A MCSSZ már 1920-ban felvette a kapcsolatot a Nemzetközi Cserkészirodával, ezért meghívót is kaptunk az 1920-as angliai jamboree-ra. Sajnos, fedezet hiányában ezen még nem vehettünk részt. 1922-ben mégis utazott magyar csapat Angliába. A 18. sz. Lóczy Cserkészcsapat fűvőszenekeára Teleki Pál költségén tett angol körutat. Ezután folyamatosan ápolta külföldi kapcsolatait a MCSSZ.

(folytatjuk)
Kuti Ferenc
csfk.

Mohácsi Hírlap
Megjelenik kéthetente
ISSN 1216-4062
Szerkesztőbizottság:
Schindlné Menyhárt Éva
felelős kiadó
Köveskúti Péter
szerkesztőségvezető
Schindl József
lapmenedzser
Korrektúra: Tornócs Éva
Levelezési cím:
7701 Mohács, Pf.: 73
Telefon: (69) 322-674
Fax: (69) 311-733
Kiadja a
Média Mohács Kft.
Lapkiadó és Lapterjesztő
Ügynökség

Lapunk következő száma
január 28-án jelenik meg.
Lapzárta hosszabb terjedelmű írások, novellák
számára: január 20-án 16 óra,
hírek, tudósítások, aktuális eseményekről szóló
beszámolók részére: január 24-én 12 óra.

Telefonos szerkesztőségi hírügyelet
Lapunk szerkesztősége hírügyeletet tart
a (69) 322-674-es telefonszámon.
Hétköznapokon 8-16 óráig
várjuk közérdekű bejelentéseiket, híreiket,
észrevételeiket.
Írásaikat naponta a (69) 311-733-as számon tele-
faxon is eljuttathatják szerkesztőségünkbe.